

“Kobanê savaşı, kendi savaşımızdır”

Kobanê: Kobanê'nin çetelerden temizlenmesinin hemen ardından, Kobanê'de savaşan Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) savaşçılarıyla bir söyleşi gerçekleştirmiştik. Söyleşide, Ortadoğu topraklarında YPG ve YPJ şahsında

çeşitli milliyetlerden halkın yürüttüğü savaşın, kendi savaşları olduğunu ve bu tutumun da partilerinin stratejik yönelimi olduğunu söyleyen savaşçılarla, Kobanê'nin son durumu ve emperyalistlerin DAİŞ ile kurduğu organik bağları konuştuk.

📖 Sayfa 13

“Demokrasi şenliği” değil, faşist kuşatma!

7 Haziran genel seçimleri konsantre bir politik iklimi epeydir oluşturmuş durumda. Günbegün daha da yoğunlaşarak devam etmektedir bu politik iklim. Bu seçimler bir çok açıdan önem taşımaktadır.

Bu seçimlerin karakteri diğer seçimler gibi egemen sınıflar tarafından faşist, şovenist, gerici ze-

minin üretilmesi yarışması şeklinde geçmektedir. Seçim süreci boyunca 18 Mart Çanakkale anmalarının ve Ermeni Soykırımı'nın 100. yıldönümü ve hiç kuşkusuz politik gündemin ana eksenini oluşturan Kürt meselesi üzerinden gerici üretilmeye ve bunu zenginleştirecek zemin yaratmaya çalışacaktır.

📖 Sayfa 09

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 31

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

26 Mart-1 Nisan 2015

Özgür Gelecek'ten

Seçimlerde muhabirimiz olmaya gönüllü müsünüz?

2015 Genel Seçimleri yaklaşırken Partizan'ın HDP'ye destek tavrının açıklanması ile birlikte bir çok alanda seçimlerde nasıl çalışma yürütüleceğine dair tartışmalar gerçekleşmeye başladı. Adayların açıklanması ile birlikte süreç kuşkusuz daha hızlanacak.

Gazetemizde de özgün bir yer ayırdığımız 7 Haziran Seçimleri'nde çalışma tarzına ilişkin alınan toplantılarla beraber HDP meclis ve komisyonlarında aktif rol alınmasına dair tartışmalar yürürken ve somut adımlar atılırken gazetemizi de bu anlamda beslemek önemli noktada duruyor. Böylesi bir süreçte “gönüllü muhabirlik” kavramını önemsemek, bulunduğumuz her alandan haberleri, tartışmalarımızı aktarmak çalışmaların ajitasyon/propaganda yönünü de besleyecektir. O halde bulunduğumuz her alanda gönüllü muhabir olalım, gazetemizin kolektivizmini besleyelim! Serkeftin!

Gündem

TC: Anonim Şirketi

📖 Sayfa 03

Pusulâ

Rüşüncede ve yaşamda devrimci...

📖 Sayfa 11

Newroz'un direniş ruhunu kuşanalım!

2015 Newroz'u Kobanê direnişinin verdiği coşku ve mücadele ruhuyla meydanlarda karşılandı; milyonlarca insan meydanlarda Kobanê'deki tavizsiz direnişini selamladı. Yaşadığımız topraklarda Newroz, sarı, kırmızı ve yeşile bürünürken Rojava'nın Hesekê şehrinde ise Newroz kana bulandı; kutlamalar sırasında yaşanan saldırıda onlarca kişi hayatını kaybetti. “Gözdağı” niteliğindeki bu saldırı ve devamında DAİŞ'in Rojava'ya dönük kanlı planları ve operasyonları direnişle karşılanıyor. Newroz'u bayramdan ziyade kana bulayarak öfkeye çevirenler, Newroz'un bu coğrafyada direniş anlamına geldiğini unutmuş olmalı! Bu direniş ruhu elbet özgür geleceği inşa edecektir!

Özgür Geleceği Kazanalım!

Bu diyar baştan başa...

📖 Sayfa 02

“Şiddete karşıyım” derken işten atan Koç!

📖 Sayfa 04

“Erkek adam” a karşı mücadeleye!

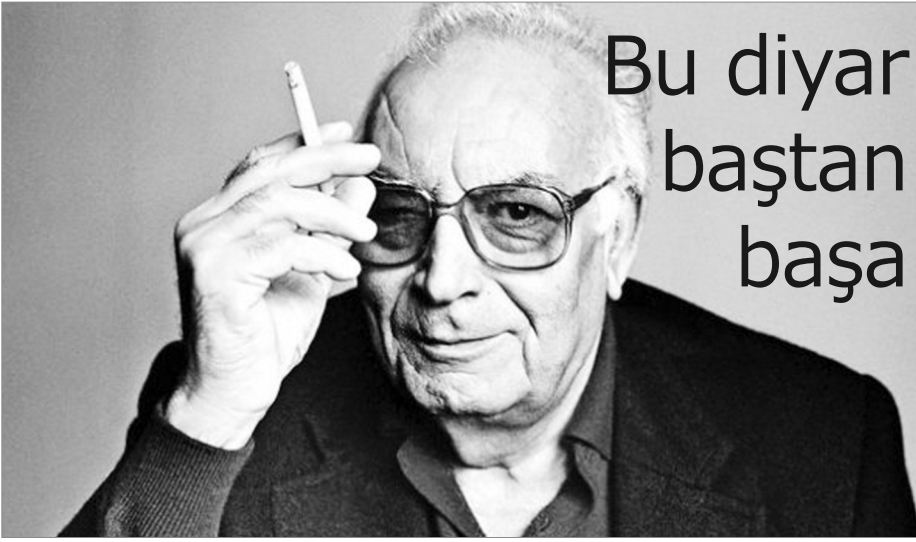
📖 Sayfa 07

ECB'ye karşı öfke seli şehre sığmadı

📖 Sayfa 10

“Mücadelemiz artık meclisin içinden de devam etmeli”

📖 Sayfa 12

Bu dünyadan bir **Yaşar Kemal** geçti. 92 yıllık ömrüne sığdırdıklarıyla ülkemizde ve dünyada kalıcı izler bıraktı. Köklerinden uzaklaşıp başka diyarlara gitmeyi, başka insanları anlatmayı hiç denemedi. Ama dallarında yetiştirdiği tüm meyveleri dünya halklarının sofrasına sundu. Anadolu, Mezopotamya, Kafkaslar ve Balkanlar'ın kadim ve yaşayan halklarıyla bizi ilk tanıştıranlardan oldu. Bu anlamda halkların kardeşliği şiarım belleklerimizde ilk oluşturanlardandır. Eserlerinde ulaştığı üstün sadelikle zaman ötesine geçip evrensel olmayı başardı. O, sadece eseleri ile değil, eserlerini yaratırkenki çalışma biçimi ile de önemli deneyimler bıraktı.

Bizler, onun ustalığının tadına daha çok romanlarıyla, öyküleriyle varırız. O eserlerin arka planı veya malzeme toplama süreci diyebileceğimiz gazetecilik yıllarında ürettikleri de oldukça önemlidir. 1951-1982 yılları arasında kapsayan röportajlarını okuduğumuzda romanlarında, öykülerinde kullandığı büyüleyici atmosferin gerçek yaşamdaki hali ile karşılaşıyoruz. O'na bu müthiş betimlemeleri, tasvirleri yaptıran doğa ve insan malzemesi gerçektir ve bizzat kendi keşfidir. Bu röportajlarını "**Bu Diyar Baştan Başa**" adıyla Yapı Kredi Yayınları'ndan çıkan 4 ciltlik eserinde toplamıştır.

Bu çalışma sadece, bir gazetecinin gözünden coğrafyamızı ve insanlarımızı tanıtmakla kalmaz. Halkın içinde nasıl bir disiplin ile çalışılacağına örneklerini de gösterir.

Nuh'un Gemisi adlı ilk ciltte, 1950'lerin Diyarbakır'ına, Van'ına gideriz. Buraların adı şehirdir ama yaşam koşullarının, geçim yollarının köylerden farkı yoktur. Yoksulluk bu kentlerin en görünür yanıdır. Geçim sıkıntısı kimilerini gurbete kimilerini kaçığa yöneltmektedir. "**Kaçakçılar Arasında 25 Gün**" adlı röportajı için mayınlı arazilerden geçerek, kervanlarla Suriye'ye gider. Pusulardan, kurşunlar arasından geçerek Halep'ten Antep'e, Antep'ten Halep'e mal taşır. Her iki şehrin pazarlarında kaçak malların satışını yapar. Kaçakçıların arasında güvenilir ve cesur birisi olarak kendini kanıtlar. Çalışmanın diğer ayağında bu kez kaçakçıların peşindeki jandarma ile birlikte. İhbarcı kaçakçılarla birlikte jandarmanın operasyonlarına katılır. Yıl 1951'dir.

1952 yılı kışında ise Erzurum'dadır. Deprem olmuş köyler hep evsiz kalmıştır. 37 köyün insanı Erzurum'un kışını çadırlarda geçirir. Bu kez ölümün azrai-

lin adı soğuktur. Yaşar Kemal röportaj çalışması süresince o çadırlardadır. Köylüler ne yerse o da sadece onu yer. Donacak kadar üşümenin ne demek olduğunu o kış iliklerine kadar yaşar. Bugün bile İstanbul dışındaki depremlerin pek ses getirmediyi biliyoruz. Yaşar Kemal'in Cumhuriyet Gazetesi'nde yayımlanan röportajı Batı'da sınırlı da olsa etki yaratır.

Trenlerle, otobüslerle, kamyonlarla, gemilerle yaptığı sayısız yolculuk ise başlı başına birer deneyim hazinesidir. Bu yolculuklarda hangi yörede ve kimlerin arasında olduğu önemli değildir. Hep halktan birisidir. Gazeteci ve yazar olması pek çoklarının aksine onu ezilenlerden sömürülenlerden koparmamıştır. Bu sayede de herhangi bir gazeteciye aydına kolay kolay açılmayacak kapılar ona, sonuna kadar açılır. Bu yüzden de yaptığı röportajlar olay yerinden naklede biçiminde değil, yaşayanların bizzat anlatımı şeklindedir. O, röportajlarına sadece edebiyat dehasını katmıştır.

"**Ambar Yolcuları İle Seyahat**" isimli röportajında yoksulluğun ve gerici geleneklerin Karadeniz yüzünü anlatır.

Karadeniz insanı gurbet yollarına Aksu vapuru ile düşer. İstanbul'un son durak olduğu bu yolculuklar kıyı şeridi boyunca on gün sürer. O yıllarda Çukurova'da azrailin adı sıtma iken Karadeniz'de veremdir. Ve nerede olurlarsa olsunlar en ağır yük yine kadınların omuzundadır. O yıllarda kadınlar erkeklerle aynı sofraya bile oturtulmazlar. Ancak erkekler karnını doyurduktan sonra arta kalanı yiyebilirler. Yoksul bir hanede bunun anlamı kadınların çoğu zaman aç kalmasıdır. Aksu vapurundaki ambar yolculuğu boyunca sofradaki cinsiyet ayrımcılığını gözlemleyen Yaşar Kemal bunu röportajında genişçe anlatmıştır.

"**Yanan Ormanlarda Elli Gün**" adlı ikinci ciltte röportajlarından birisinde tekkelerin, cemaatlerin iç dünyalarında yolculuk eder. Yine aynı ustalıkla o insanların arasında kendisini kabul ettirir. Rufai tekkesine girer, ayınlarına katılır. Yüksek dağ doruklarında yapılan ayinlerde bulunabilmek için, kadınların ve çocukların da bulunduğu kabilelerle birlikte günlerce yürür.

Bitlis'te, Mersin'de ve daha birçok yerde yüzyıllardır kesintisiz dini eğitim vermeye devam eden medreseleri tanır. Bu medreseler din alimleri ve cami imamlarının yetiştirir. Cumhuriyetin tekçi din anlayışının karargahı olan Diyanet İşleri Başkanlığı ve İmam Hatipler henüz buralarda etkisini göstermemiştir. Ba-

tı'daki Türkiye'de hemen hiç bilinmeyen bu dünyayı yaygın biçimde belki de ilk kez Yaşar Kemal nakletmiştir. Fakat cumhuriyetin yetiştirdiği aydınlarla halkın arasında uçurum o kadar derindir ki bu türden çalışmalar elitist düşünceleri sarsmak için yeterli olmamıştır.

Orta Anadolu yolculuklarından birinde tanıştığı köylünün anlatımlarından yola çıkarak ülkedeki toprak sorununu nedenleriyle ortaya koyan sonunda bora batağına saplanıp tefeci tüccarın eline düşen ve sonunda toprağını kaybeden köylünün başına gelenler sosyo-ekonomik gerçekliğimizdir. Tüm bunları kitaplardan uzun uzadıya öğrenebiliriz. Ama o kısacık bir sohbetle bu gerçekliği bize anlatıverir.

Orman yangınlarına dair röportajlar dizisinde karşımıza çevre ve ekolojik sorunlara dair ilk örneklerle çıkar. Bu kez anlattığı orman ve dağ köylülerinin hikayesidir. Antalya çevresi, Akdeniz Ege Ormanları cayır cayır yakılmaktadır. Geçimini ormancılıktan sağlayan köylülerin topraklardan koparılışı salt köyden kente demografik bir nüfus değişimi değildir. Köylüler orman ve doğa yaşamının binlerce yıllık deneyimlerini de orman yangınlarında yitirmişlerdir. Osmanlı'dan kalma tapu kayıtları ile yapılan güncel işlemlerde hep yoksul köylü zarara uğratılmaktadır. Arazi ölçüm ve kayıtlarının göreceli referanslara dayalı yapıldığı, koşullarda her türlü dalavere dönmektedir. Bununla da yetinmeyen zengin toprak sahipleri ormanları keserek ve yakarak da yeni tarlalar açmaktadır.

Yaşar Kemal'in ülke ve insan gerçekliğine dair muazzam analiz yeteneği tüm çalışmalarında ortaya çıkar. Bununla birlikte devletle ve onun aygıtları ile ilişkisinde tümünden bir kopuş sağlayacağı derecede bir netlik de ne yazık ki yoktur.

Yanan Ormanlarda Elli Gün ve başka bazı röportajlarında bunu belirgin olarak görürüz. Kaymakamların, hakimlerin, jandarma görevlilerinin, orman bekçilerinin ve bilim devlet yetkililerinin anlatımlarında gerçeklerden uzaklık vardır. Bu kesimler çoğu zaman iyi niyetli, çalışkan, ilerici, idealist kişiler olarak anlatılır. Bu bakış açısı ile Yaşar Kemal hep ezilenlerin, muhaliflerin, devrimci, demokrat, yurtseverlerin tarafında durmayı başardığı halde, çelişkilerini uzlaşmaz düzeye yani tümünden bir kopuşa varıramamıştır. Yine de aslanan ve en kıymetli tarafı hep bizim yanımızda olabilmektedir.

Çalışmasının üçüncü cildi olan "**Peri Bacaları**" isimli kitapta "**İstanbul Çocuğunun Gözü ile Anadolu Köyleri**"ni anlatır. **Erol Günaydın** ve **Engin Cezzar** askerliklerini köy öğretmeni olarak yaparlar. Engin Cezzar İstanbullu bir ailenin çocuğu olarak eğitimini Amerika'da tamamlamıştır. Mensubu olduğu sınıfın kriterleriyle bakılacak olursa, iyi yetiştiği ve dünyayı tanıdığı kabul edilebilir. Fakat Antep'in bir köyüne atanması yapıldığında onun küçük burjuva, elit dünyasının gerçek dünyayla hiçbir benzerliği olmadığı ortaya çıkar. Köylülerin kurduğu sofrada yemek yemeyi bile ba-

şaramaz. Tuvalet ihtiyacını gideremez. Yetersizlik ve yabancılık duygularıyla boğuşur durur. Çöküntü yaşar.

Yaşar Kemal eserinin 4. cildinde artık göçün büyük kentlerdeki yüzünü anlatmaya başlar. Yıkık dökük mekanlarda bekar odalarında, köylülerle buluştukları kahvehanelerde kendilerine yer edinmeye çalışan gurbetçiler yavaş yavaş tenekeler ve ilk gecekonduları da yapmaya başlamışlardır.

Bu göç dalgası büyük kentlerin çehresini hızla değiştirmektedir. Merkezi yerlerde koca koca binalar her yeri kaplar. Kentin çeperleri devasa bir köy halini almıştır. Arazi mafyası hızla palazlanır. Her karış toprak büyük bir rant kaynağıdır. Kent betonlaşırken denizler de çoraklaşmaya başlar. Boğazın balıklarının nesli bir bir tükenir. O bu sürece Menekşe'nin gecekondularında geçirdiği zamanlarda tanıklık eder. Deniz dünyası ile işgili zengin deneyimlerini de buralardan edindiğini fark ederiz.

Gelir dağılımındaki açılan uçurumu en çarpıcı şekilde fakir evleri ile zengin mezarlarını karşılaştırdığı röportajında gösterir. 1967 yılında yazdığı bu röportajı okuduğumuzda karşımıza ironik bir durum çıkar. Şimdi kendisi de Zincirlikuyu Mezarlığı'nda yatmakta olan ustamız o zamanlar şöyle demiştir:

"*Yanımızda bir inşaat mühendisi arkadaşım, önce Zincirlikuyu Mezarlığı'na girdik. Daha önce buraya birkaç kez gelmiştim. İlk şair Sait Faik'in ölümünde gelmiştim. Bizim koca Sait'i buraya gömmüşlerdi de bir hoş olmuş, yüreğim paralanmıştı. Hey koca Sait, başını kaldırsa da baksaydı kimler arasında yatıyor. Deli divane olurdu. Halbuki o, halkı severdi ve halk içinde, kuru bir mezarda yatmayı burada, bu mezararaylar arasında, zenginlerle yan yana yatmaya bin kere tercih ederdi.*" (**Yaşar Kemal, Bir Bulut Kayıyor, YKY 2007, Syf: 59**)

Yaşar Kemal'i anlatmaya her kalemin gücü yetmez. O bir deryadır ve bizim anlatabildiklerimiz sadece bir damlacığıdır. Her eseri ile bunu defalarca göstermiştir. "**Bu Diyar Baştan Başa**" isimli eseriyile kendi yaşamı ve çalışma tarzının özeti yapılmıştır. Kitle faaliyeti yürüten yoldaşlar başta olmak üzere bu eseri herkes okumalıdır.

Marmara'da sitemize sansür

İstanbul: Marmara Üniversitesi, Özgür Gelecek Gazetesi Resmi Web Sitesi'ne (www.ozgurgelecek.net) erişimi engelledi. Marmara Üniversitesi Bilgi İşlem Daire Başkanlığı tarafından uygulanan sansür, okurlarımız tarafından tepkiyle karşılanırken, sansür "*Bizden o kadar korkuyorlar ki Marmara Üniversitesi Özgür Gelecek gazetesinin web sitesini güvenlik nedeniyle engellemiş durumdadır. Üniversitenin sağladığı internetle Özgür Gelecek sitesine giriş yapılamıyor*" şeklinde yorumlandı.

TC: ANONİM ŞİRKETİ!

Türkiye Cumhuriyeti devleti hem iç politika da hem de dış politikada tam bir Anonim Şirkete (AŞ) dönüşmüş durumdadır. Devlet denilen aygıtın hakim sınıfların elinde sınıf çıkarlarını korumak ve kollamak için bir baskı aracı olarak kullanıldığı, bilimsel gerçeklerden bir nebze haberi olanlar açısından şaşırtıcı değildir. Devlet denilen aygıt, hakim sınıfların iktidarlarını korumak için tıpkı bir güvenlik şirketi gibi çalıştırılmaktadır. Kuşkusuz ki devletin varlığı bununla sınırlı değildir. Hakim sınıflar iktidarlarını sürdürebilmek için çeşitli ideolojik aygıtlarla, bu baskı ve zor aygıtını desteklerler. Böylelikle hakim sınıflar, kendi iktidarlarını yeniden üretebilmenin çeşitli araçlarıyla işçi sınıfı ve halkın karşısında konumlanırlar.

Bu olguda değişmeyen tek şey hakim sınıflar elinde devletin tıpkı bir şirket gibi işçi sınıfını ve halkı sömürmesidir. Hakim sınıfların ve onların temsilcilerinin devlet denilen baskı ve zor aygıtından amaçladıkları bu şirketin verimliliğidir. Her şart ve koşul altında bu önceliği gözetirler. Nitekim bu gerçeği Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, Balıkesir'de patronlara yaptığı bir konuşmada samimiyetle ifade etmektedir: “Sizler bir işadamı gibi bu ülkenin yönetilmesini istemez misiniz? Benim derdim ne biliyor musunuz? Bir anonim şirket nasıl yönetiliyorsa Türkiye de öyle yönetilmelidir. Yoksa bileklerine bağlıyorlar prangayı, yürü yürüye bilersen. Bu ülke bu şekilde sıçramaz”. (15 Mart 2015)

T. Erdoğan'ın bu açık ve samimi beyanından, o çok övdükleri ve uğruna insanların katledilmesine cevaz verdikleri kutsal devletlerini bir şirket gibi gördükleri açığa çıkmaktadır. Bir yanda hamasi “vatan-millet-bayrak” nutukları içinde gerici faşist propaganda, diğer yanda ise TC devletini AŞ gibi görmek! Türk hakim sınıfları ve onların çeşitli temsilcileri açısından devlet aygıtını bir şirket gibi yönetmek istemenin arka planında da, işçi sınıfı ve halkı bu şirketin “mal varlığı” olarak gördüklerini anlamak gerekir. T. Erdoğan ve temsilcisi olduğu sınıflar, işçi sınıfı ve halkı sömürülecek, etinden, sütünden yararlanılacak bir sermaye olarak görmektedirler.

Hatta bu kadar da değil. T. Erdoğan şu an pratikte gerçekleştirdiği ve başkanlık rejimi ile resmileştirmek istediği yönetim tarzıyla, TC'ni bir aile şirketi olarak görmekte ve ele almaktadır. Çünkü bu zihniyetin savunduğu “Anonim Şirket”, sermayesi belirli ve paylara bölünmüş ve borçlarından dolayı yalnız malvarlığıyla sorumlu tutulan bir şirket türü olarak tanımlanmaktadır. Bu anlamıyla T. Erdoğan'ın nezdinde, bütün o milliyetçi mukaddesatçı propagandalara rağmen TC. AŞ'nin bir aile şirketi olarak görüldüğü açığa çıkmaktadır.

Gerçekte TC devletinin emperyalizmin neoliberal politikaları doğrultusunda yeniden yapılandırıldığı ve zaten bir şirket gibi yönetildiğini hatırlatmak gerekir. Bu gerçeği ifade ederken TC AŞ'nin 1980 Askeri Faşist Cunta'sıyla birlikte emperyalist sermayenin çıkarları doğrultusunda yeniden yapılandırılmasının, süreçle birlikte bir proleterleşmeyi de getirdiğini vurgulamak gerekir. Soma'da, Karaman'da Batman'da kömür madenlerinde çalışan işçilerin durumu buna örnektir. Bu bölgelerde köylüler, uygulanan politikalarla üretmez hale getirilmiş ve aklıktan ölmek için, son derece düşük ücretlerle tehlikeli çalışma koşullarına mahkum edilerek proleterleştirilmişlerdir. Köyde toprağı olan ama tarım yaparak geçinme imkanı bulamayan köylüler madenlerde çalışmaya mecbur bırakılmışlardır. Ancak bu proleterleşmenin yarı-feodal üretim ilişkileriyle birlikte yaşandığına dikkat etmek gerekir. Emperyalist sermayeye bağımlı komprador kapitalizm ve büyük toprak ağaları devleti, bir avuç sömürücünün elinde kendini tam bir AŞ gibi örgütlemiştir.

T. Özal'la başlayan ve 2001 krizi sonrasında Kemal Derviş tarafından hayata geçirilen yapısal uyum programlarıyla TC devleti, emperyalist sermayenin çıkarları doğrultusunda taşeron bir AŞ olarak yeniden örgütlenmiştir. Ashında AKP yönetimi altında Türkiye'nin “Taşeron Cumhuriyet” haline dönüştüğünü ve bu anlamıyla “Yeni Türkiye”nin ve Başkanlık rejimi dayatmasının bu taşeronluk dönüşümüyle doğrudan ilişkisi bulunduğunu ifade etmek gerekir. Öyle ki AKP hükümetleriyle birlikte Türkiye'de taşeron işçi sayısında dört katı bir artış olmuştur. İş öyle bir hale gelmiştir ki işçi sınıfının hatırı sayılır bir kitlesi TC AŞ'nin gözetimi altında çalışır olmuştur. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, Temmuz 2014 itibarıyla kamu ve özel sektörde alt işverene bağlı olarak çalışan 1 milyon 361 bin 373 taşeron işçisi olduğunu açıklamaktadır. Bu sayının çok daha fazla olduğu bir sır değildir.

Devleti bir AŞ olarak görme ve bu amaçla yeniden örgütlemenin pratik sonuçları, işçi sınıfı ve halka daha fazla sömürü, yoksulluk ve açlık getirmenin yanında, kaza adı altında iş cinayetlerinde patlama yaşanmasına yol açmıştır. Her gün ortalama dört işçinin öldüğü bir AŞ'te, iş cinayetlerinin önemsiz görülmesi ve hatta fitrat açıklamaları bu nedenledir. TC devleti zaten uzunca bir süredir başta T. Erdoğan'ın ailesi olmak üzere, temsilcisi olduğu sınıf tarafından AŞ gibi yönetilmektedir. Son dönemde yaşanan iş cinayetleri, dizgin-siz bir şekilde yaşanan inşaat çılgınlığı, doğanın ve çevrenin rant uğruna katledilmesi gibi örnekler, “devleti ve milleti”yle bir bütün değil AŞ gibi görmenin doğal sonuçlarından sadece bir kaçıdır.

Değişmeyen tek şey hakim sınıflar elinde devletin tıpkı bir şirket gibi işçi sınıfını ve halkı sömürmesidir. Hakim sınıfların ve onların temsilcilerinin devlet denilen baskı ve zor aygıtından amaçladıkları bu şirketin verimliliğidir. Her şart ve koşul altında bu önceliği gözetirler.

Gelecek ellerimizde ve örgütlenmemizdedir!

Aynı konuşmasında T. Erdoğan; TC AŞ'nin Kürt sorununa ve “çözüm sürecine” yaklaşımı da özlü bir şekilde ifade etmiştir: “Varsa yoksa Kürt sorunu. Kardeşim ne Kürt sorunu ya. Yok artık böyle bir şey.” (15 Mart 2015) Bu ifadelerden TC AŞ'nin Kürt sorununa çözümden ne anladığı özlü biçimde anlaşılabilir. Bir kez daha AKP'nin Kürt sorununda “çözüm” diye anladıkları, “terörün çözülmesi”, “silahların bırakılması”dır. T. Erdoğan aynı konuşmasında, Türk hakim sınıflarının Kürt sorununda çözümden ne anladıklarını “neyin eksik ya” şeklinde özetleyerek ifade etmiş durumdadır.

T. Erdoğan'ın bu söyleminden hareketle, bu topraklarda “Kürtlerin neyi eksik” sorusuna bilhassa Kürt Ulusal Hareketi çevrelerinden verilen yanıtlarda dikkat çekicidir. Peş peşe sıralanan, “adalet eksik”, “mezarlarımız eksik”, “barış eksik”, “anadil eksik”, “Öcalan'ın özgürlüğü eksik” yanıtlarının içinde “Özgürce Ayrılma Hakkı eksik” olmaması anlamlıdır! Bu durum Türkiye Kürdistanı Kürt Ulusal Hareketi'nin şu an içinde bulunduğu paradigmayla alakalı olmakla birlikte, Türk hakim sınıflarının ezen ulus imtiyazlarından öyle müzakereyle falan vazgeçmeyeceklerinin de işaretidir. TC AŞ'nin bütün sorunlarda olduğu gibi bu alanda da hesabı vardır ve en ufak bir taviz vermeden süreci ilerletmek ve azami kar elde etmek niyetindedir. Nitekim T. Erdoğan “çözüm süreci” bağlamında adımları atılan izleme heyetine dair “bu olaya olumlu bakmıyorum” diyerek karşı çıkmaktadır. (20 Mart) Her şeyiyle ortada olan bu gerçeğe rağmen, Abdullah Öcalan'ın 21 Mart Amed Newroz'unda okunan mektubu, Kürt Ulusal Hareketi'nde var olan bu paradigmanın bütün hızıyla ve derinleştirilerek sürdürüldüğü göstermektedir. 7 Haziran seçimlerinin bu süreçte olumlu ya da olumsuz anlamda bir kırılmaya neden olacağı öngörülebilir.

Her ne kadar T. Erdoğan'ın bu sözleri başta olmak üzere “çözüm süreci”ne yaklaşımı Kürt Ulusal Hareketi kadroları tarafından; “Erdoğan, şimdi ise 'düşünseniz de düşünmeseniz de Kürt sorunu yoktur' dedi. Bu, ne seçim propagandasıdır, ne milliyetçi oyları almak için sarf edilmiş sözlerdir; tamamen bir zihniyetin dışı vuruşudur” olarak değerlendirilmiş olsa da, önemli ve belirleyici olan pratiktir. (Cemil Bayık, Azadiya Welat, 19 Mart) Bu isabetli değerlendirmenin üzerine müzakereler yoluyla Türk hakim sınıflarının Kürt ulusunun demokratik taleplerini karşılayacağını ummak, bütün bir stratejik politikayı bunun üzerine inşa etmek, iflah olmaz bir iyimserlikten öteye bir anlam taşımaz.

Meselelere AŞ yönetme mantığıyla bakan bir kafa için Kürt sorununda çözümden anlaşılın, “aile şirketi”nin karı ve geleceğidir. Bunun niyetle, fitratla ilişkisi yoktur. Doğrudan sınıfsal çıkarlarla bağlantılıdır. Tam da bu nedenle, 7 Haziran seçimleri yaklaştıkça, özellikle Kürt meselesi üzerinden TC. AŞ'nin resmi çalışanlarının örgütleyeceği ya da bu AŞ'nin sivil uzantılarının gerçekleştireceği ve devlet güçlerinin görmezden geleceği saldırılar yaşanması ihtimal dahilindedir. Bu türden provokasyonlara karşı dikkatli olunmalıdır.

Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden Türkiye işçi sınıfı ve halkını, TC AŞ'nin bir sermayesi olarak gören; her adımlarını buna yönelik atarlara karşı mücadele etmek olmazsa olmazdır. Bu açıdan iyiden iyiye bir aile şirketi gibi yönetilmeye başlanan ülkemizde, DDSB'nin taşeron çalışmaya ve iş cinayetlerine karşı başlatmış olduğu kampanya yerinde bir politik müdahaledir. Bu kampanya Partizan'ın 7 Haziran genel seçimlerinde HDP'nin devrimci demokrat ve yurtsever adaylarını destekleme çalışmalarıyla birlikte ele alındığında sanıldığından daha önemli bir etki bırakmaya adaydır. Seçimlere ilişkin bulunduğumuz her alanda, bu politik imkanı, var olan örgütlenmemizin sağlanmasında yanında, özellikle işçi sınıfı içerisinde yeni kitlelere ulaşarak örgütlenmemizi genişletmek amacıyla kullanmamız gerekir.

Zonguldak'ta madenciler kazandı!

H. Merkezi: Zonguldak'ta Kilimli ilçesinde özel maden ocağı işletmesi, ihale süresinin bitmesi üzerine kömür ocağının içerisindeki bazı malzemeleri söktü. Ancak bu malzemelerin sökümünde çalışan 13 işçi, yaklaşık 3 aydır

maaşlarını alamadı.

İşletme yetkilileriyle görüşmelerine rağmen bir sonuç alamayan işçilerden ocak içinde çalışan 8 madenci, saat 08.30-16.30 vardiyasında çalışmalarının ardından maaşlarını alamadıkları

gerekçesiyle 17 Mart'ta ocaktan çıkmama eylemi başlattı.

Maden işçilerinin 26 saat süren madenden çıkmama eylemi sonunda şirket işçilerin maaşlarını hesaplarına yatırdı.

Şiddete karşıyım derken işten atan Koç!

İstanbul: Koç Holding'e bağlı Divan Pastaneleri imalathanesinde çalışan 55 işçi 30 küsur gün önce işten çıkartıldı. Ümraniye'de bulunan pastane imalathanesinin Çekmeköy'e taşınmasından sonra patron/yönetim birçok işçiyi işten çıkartırken çalışmaya devam eden işçiler ise ağır koşullarda çalıştırılıyor. İşçiler; şeflerinin kendilerine kötü davrandığını, haklarını korumadığını ve şirketin sendikaya üye olduklarını öğrenmesi üzerine başka gerekçeler sunarak kıdem tazminatlarını dahi vermeden işten çıkarıldıklarını dile getirdiler.

Söyleşimiz esnasında **Zeliha Sencer** isimli bir işçinin "4 yıldır çikolata paketlemede çalışıyorum Çok çalıştım zam az, iki ay sonra dava süreci başlayacağı için direnişe devam edeceğiz" sözleri Divan Pastanelerindeki sömürü ve buna karşı direnişi anlatıyor. Bu direniş öyküsünü dinlemek için işçilerle yaptığımız söyleşi yayınlıyoruz.

Özgür Gelecek: Örgütlenme sürecinizi süreci anlatabilir misiniz?

Nevzat Kepenek: İlk olarak 9 arkadaşımız ile birlikte maaşlarımız/mesailerimiz için imza topladık. Topladığımız imzaları gerekli tüm mercilere ettik. Sonrasında ise imzaları topladığımız için bize baskı uygulamaya başladılar. Bunu yaparken de "insanlara yanlış beyanlarda bulunuyorsunuz" diyerekten hakkımızı aramamızın yanlış olduğunu ifade ettiler. İşte bu süreçle birlikte her şey daha da hızlı gelişmeye başladı artık.

Bu süreç bir hafta içerisinde ağır çalışma koşulları (ek listeler) dayatılarak devam etti. Bir hafta sonrasında ise gece vardiyasına geçeceğimiz söylendi. Gece vardiyasına geçeceğimiz gün İnsan Kaynakları Müdürü Özgür Şahin benimle birlikte 3 arkadaşı soruşturmaya aldılar. Soruşturma için görüştüğümüzde de bizi ayrı ayrı alarak çözmeye çalıştılar. Sonrasında ise bizi işten çıkardılar. İşten atıldıktan sonra direnişe geçtik. Bizler direnişe başladıktan sonra şirketteki arkadaşlarımızda 1 günlük yemek boykotu yaparak bizleri sahipsizdiler. Ve bir dayanışma oluşturuldu sonrasında.

- Oluşan bu birliktelik sonrası baskılar arttı mı?

- Evet, boykot sonrası gece arkadaşlarımız aranarak işten atılmışlardır. Gece şirket avukatı arkadaşlarımızı arayarak dalga geçercesine "zaten kar yağıyor gelmenize gerek yok" sözleriyle tek taraflı iş feshi vererek 9 arkadaşımızı daha işten çıkardılar. Sonrasında fabrikadaki arkadaşlarımız iş bırakma eylemi yapıp 3 gün mutfakta kaldılar ve onların da işten çıkarılmasıyla süreç buraya kadar geldi.

- Sizler işten çıkarıldıktan sonra Divan AŞ. sizlerin yerlerine işçi almak için birkaç yerde başvuru yapan işçiler ile ön görüşme gerçekleştirdi. Sizler bu ön görüşmelerin bir tanesini basarak yerlerinize işçi alınmamasına çalıştınız? O süreci anlatabilir misiniz?

Yağmur Yıldız: Ümraniye belediyesinde yapılan toplantıyı bastık. Bizleri orada gören şirket yetkilileri bizleri gördükleri gibi oradan kaçtılar tabi. Bizde şunu soruyoruz? "Madem işçi arıyorsunuz bizler işçiyiz zaten ve kaç yıllık tecrübeli elemanlarz bizi neden almıyorsunuz?" dememize rağmen kalkıp gittiler. Zaten toplantıyı sürdürmeyeceklerdi. Sürdürdükleri takdirde rezil olacaktı. Yani bizi sendikahı olduğumuz için işten attılar. Yıllardır Divan AŞ.'de çalışan ustalarımız var. Ve bu insanlar bugüne kadar ahlaksızlık hukuksuzluk yapmadıysa şimdi mi böyle hatalar yapıyor. Aslında her şey ortada üye olmamızın üstünden 10 gün geçmeden işten atıldık hepimiz. Divan AŞ yöneticilerinden biri, yanlış hatırlamıyorsam ismi Zeynep, sendikahı olduktan sonra bizlere şunu söyledi "Sendikaya üye olabilirsiniz! Bu sizin hakkınız ama sendikanız beni zerre kadar ilgilendirmiyor ne haliniz varsa görün". Yani karşı değil ama işten çıkarıyorlar. Gerçeği bu işte.

- Koç Holding'in Türkiye'de başlattığı "He For She"nin Türkiye ayağı "Ben Değilsen Kim?" yani erkeklere "Kadın erkek eşittir. Çünkü insan insana eşittir" diyerek kadın hakkını savunduğunu göstermeye çalışırken bir yandan da burada 16 kadını emeklerinin karşılığını istediği için işten atıyor. Sizce bu çelişki nasıl açıklanmalı?

- Yani 16 kadını işten çıkaran bir zihniyet ortada iken gerisi palavradır. Gezi İsyan'ında devlettense gezicileri "desteklediler". Fakat Gezi'de işçi hakkı için sokağa çıkan insanlar vardı. Onları savunuyordu Koç ailesi! Peki, ne oldu da kendi şirketlerinde emeklerinin karşılığını isteyen işçilerin sendikahı olduklarını öğrenir öğrenmez işten attı. Bunların hepsi aynı yere çıkar. Yani menfaat ve görüntü oluşturma ilişkisi.

Bakırköy'da grev var!

İstanbul: BYUAŞ işçileri Bakırköy Belediyesi ile Toplu İş Sözleşmesi (TİS)'nde sonuç alınmaması üzerine 21 Mart günü greve çıktılar. İşçiler, İncirli Dikilitaş'ta toplanarak; grev halayları çektiler, sonrasında sloganlar eşliğinde Özgürlük Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler.

DDSB, DİP, HDP, Hava-iş Sendikası, Tüm-Bel-Sen 1 No'lu Şube Kurulu üyeleri, TÜMTİS 1 No'lu Şube'nin de aralarında olduğu çok sayıda DKÖ'nün katılımı ile sonlanan yürüyüşün ardından Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube başkanı Erol Özdemir açıklama yaptı. Açıklamada, Temmuz 2014'te BYUAŞ'ta yetki almalarından bu yana belediye yönetiminin kendileri ile masaya oturmadığını belirtti. Özdemir, DİSK ve Genel-İş yöneticilerinin belediye yönetimiyle kurduğu ilişkiyi ve örgütlenme çalışmasına yönelik olumsuz tavrını, işçileri bölen yaklaşımını eleştirerek bu tutumlarından vazgeçmesini istedi. daha sonra Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu'na seslendi ve işten atılan işçilerin geri alınması, kadın sendika temsilcisinin görevine iade edilmesi ve toplu sözleşmeden elde ettikleri hakların tanınmasını istedi.

Yapılan açıklamanın ardından grev halayı çeken işçiler, bir yandan da meydana grev çadırlarını kurdular. Ardından Bakırköy Belediyesi önüne giderek burada "Bu işyerinde grev var" pankartı asan işçiler, pankartı astıktan sonra grev çadırlarına geri döndüler ve 24 saat boyunca grev nöbetinde olacaklarını duyurdular.

Adore açlık grevinde

H. Merkezi: Adore Oyuncak ve Eğitim Araçları Fabrikası'nda çalışan ve DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan 7 işçi 17 Mart'ta açlık grevine başladı.

İşten atıldıktan sonra Kadıköy Caddebostan'da bulunan mağaza önünde direnişe geçen işçiler, direnişin 27'nci gününde süresiz dönüşümlü açlık grevine başladı. Sendika üyesi oldukları gerekçesiyle işten atılan işçiler, işe geri alınmak ve alacaklarının ödenmesi talepleriyle direnişlerini sürdürüyor.

İSTKA emekçileri greve çıktı

İstanbul: İstanbul Kalkınma Ajansı (İSTKA) çalışanları, maaşlar arasındaki ciddi farklılıklara, mesailerin ödenmemesine, sendika üyesi çalışanlara mobbing uygulanmasına ve bir dizi hak ihlallerine karşı greve çıktı. 16 Mart günü saat 15.00'da greve çıktıklarını açıklayan, Türk-İş'e bağlı Koop-İş Sendikası üyesi emekçiler, hakları için mücadele edeceklerini vurguladı.

Yeşilköy'de bulunan İSTKA binasına "İstanbul Kalkınma Ajansı'nda grev var" yazılı pankart asan emekçiler, burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Koop-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı **Aziz Hacısalihoğlu**, yaptığı açıklamada, her türlü müzakere ve çözüm yolunu denediklerini ancak patronun ve yöneticilerin masaya oturmaya yanaşmadıklarını, oturmak zorunda kaldıklarında da çalışma şartlarını daha da kötüleştirecek öneriler yaptığını belirtti.

Bu nedenle grev kararı aldıklarını belirten Hacısalihoğlu, emekçilerin haklarını alana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini vurguladı. Emekçilerin greve çıkmasının ardından işlerin aksadığı İSTKA'da, sürdürülen çalışmaların ertelendiği öğrenildi.

Üretim İlişkilerindeki Değişimler ve Taşeron Sistemi 3 Taşeronlaştırma, küçük üretim ve örgütsüzleştirme

Kapitalizmin ilk yıllarında, özellikle çalışma saatleri üzerinden oluşan çalışma halinin, günümüzde bir bütün esnekleşme konusunda yoğunlaşması kaçınılmazdır. İşçi sınıfının sistem içi en doğal hakkı olan; ömür boyu işsiz kalma korkusu yaşamaksızın, insani yaşam şartlarına haiz bir çalışma ortamında, insan onurunu rencide etmeyecek bir ücret düzeyiyle çalışma hakkına yapılan en büyük saldırı, açıktır ki esnekleşme ve iş güvencesinin yok edilmesidir. Marx'ın *yedek sanayi ordusu* tespitini düşündüğümüzde esnek istihdam şartları, işçi sınıfının her türlü örgütlenmesinin görece zayıf olduğu coğrafyalarda net bir dayatma haline gelmektedir. Tüm esnek çalışma biçimleri içinde çelişkinin yoğunlaştığı alan ise taşeron çalışma olarak karşımıza çıkmaktadır.

Taşeron sistemi; emperyalist-kapitalizmin "postfordizm", "esnek üretim ve esnek çalışma" ana başlığı altında üretim ilişkilerinin ve emeğin üretime katılım süreçlerinin yeniden düzenlendiği bir köleleştirme saldırısıdır. Taşeronlaştırma saldırısı "ekonomik" bir temel dayansa da siyasal, sosyal ve kültürel boyutları da bulunur. Neo-liberal politikaların tahakküm aracı olan taşeronluk, başka bir deyişle alt işveren kurumu; işçilerin mücadele ile elde ettiği kazanımların ve daha önce yasal mevzuatla güvence altında olan haklarının yine yasal mevzuatla geri alınması anlamı taşır.

Emek kaynaklı maliyetleri en asgari düzeyde tutarak artı değer sömürüsünü azami boyutlara ulaştırmak taşeron üretimin birincil hedefi ve sonucudur. Bunun temel yolu üretim sürecinin küçük parçalara ayrılması, üretim "verimliliğinin" artırılması ve patronların "büyük ölçekli" olmaktan kaynaklı birçok maliyetten kurtarılmasıdır. İşçi sınıfının önemli mücadeleleri sonucu elde edilen sosyal hakların ve "sosyal devlet" olarak ifade edilen yapının sona erdirilmesi, özelleştirme ve taşeronlaştırmayla sermayeye yeni pazar ve kâr alanlarının sağlanmasını beraberinde getirir.

Taşeronlaştırmanın temel ayaklarından birisi işçi sınıfını kontrol altında tutma ve örgütsüzleştirme saldırısıdır. Sömürünün azami sınırlarına ulaşabilmesi için öncelikle işçi sınıfının üretim ilişkileri içerisindeki birliğinin dağıtılması gerekir. Üretimin alt işveren ve küçük işletmelere dağıtılması kendi doğallığında sınıfın birliğini parçalarken özellikle sendikalaşma

konusundaki yasal mevzuatlarla bu daha da perçinlenir ve fiili olarak yasaklama durumuna getirilir.

Taşeron sisteminin en önemli özelliği sermaye karşısında emeğin gücünü kırmasıdır. Sendikal örgütlenme ve toplu sözleşme hakkı elinden alınarak işçiler günde 10-12 saat çalışmak zorunda bırakılıyor. Yasal olarak halen 8 saatlik işgününden bahsedilse de gerçekte bu en temel hak ortadan kaldırılmıştır. Yemek ve dinlenme saatleri "iş zamanının" dışında değerlendirilerek çalışma saatleri uzatılıyor. Birçok işçi günlük yasal çalışma saatiyle geçimine yetecek kadar ücret elde edemediği için ücretini fazla mesailerle elde etmek zorunda bırakılıyor. Zamanla bu durum fazla mesailerin normal çalışma zamanı gibi ele alınmasını doğuruyor. Marks'ın deyimiyile; işçi, gelirini artırmak için daha fazla çalıştıkça daha fazla yoksullaşıyor ve patrona köle haline geliyor. Taşeron çalışmanın en belirgin özellikleri arasında zorunlu fazla mesailer ve izin haklarının kullanılmaması bulunur. Taşeron sistemde bu koşullara itiraz etmenin karşılığı işsiz kalmak olarak bilinir.

Taşeron çalışmayla birlikte dillendirilmesi gereken bir başka sorun kayıtdışı, sigortasız çalıştırma. Taşeron işçilerin önemli bir bölümü işçi sağlığı ve güvenliği bakımından büyük sorunlar barındıran ve "merdiven altı" diye tabir edilen kayıtdışı küçük işletmelerde çalıştırılır. Bu işletmelerde çalışma koşullarının daha kötü olması yanında çalışma düzeni tamamen patronun inisiyatifi altındadır. Birçok kere işçiler ücretlerini alamamakta ya da anlaştıklarının altında almaktadır. Bu işletmeler aynı zamanda kadın ve çocuk emeği sömürüsünün en yoğun yaşandığı yerlerdir.

Son yıllarda "vahşi kapitalizm" olarak tartışmalara konu olan söz konusu çalışma koşullarının taşeron sistemiyle doğrudan ilgisi bulunuyor. Taşero-

nun yaygınlaşmasıyla birlikte nasıl bir üretim ilişkisi ve çalışma düzeni olduğu işçi sınıfının geniş kesimleri tarafından da daha iyi anlaşılır oldu. Ülkemizde özellikle madenlerde ve inşaatlarda yaşanan toplu işçi cinayetlerinin ardından taşeronlaştırma yeniden ciddi bir tartışmanın konusu oldu. Devletin taşeron konusundaki düzenlemelerinin sistemi daha da perçinlemekten başka bir işe yaramadığı anlaşıldı. Fakat buna karşı mücadelenin de yeterince geliştirilebildiğini söylemek imkânsız.

Taşeron sisteme karşı mücadelenin zayıflığının yine taşeron sistemin işleyiş tarzıyla yakından ilgisi bulunuyor. Üretim koşullarında tüm ilişkileri etkileyen belli değişiklikler yapılırken çalışma ve sendikalaşmaya dair yasaların olduğu gibi bırakılması dahi bir engel ve yasak anlamı taşır. Ya da tersinden yasal olarak belli düzenlemeler yapılsa dahi üretim koşulları olduğu gibi kaldığı durumda yasal hak ve olanakların hiçbir anlamı olmaz. Dolayısıyla taşeron sisteme karşı yasal sendikal mücadelenin tamamen sermaye ve devletin oyun sahasında gerçekleşmesi ve etkisiz kalması kaçınılmaz bir sonuç olarak görülmektedir.

Genel anlamda durum böyle olmasına karşın yine de önemli mücadeleler ve örgütlenme deneyimleri oluşturulabilmiştir. Bu noktada ise devletin yasal saldırıları devreye girmiş, işçiler lehine bir düzenleme yapılmıyormuşçasına yeni mevzuatlar, yeni engeller getirilmiştir. Sermaye ve devletin oyun sahasında olmakla birlikte taşeronla karşı mücadelenin yarattığı birikim önemsenmeli ve bunun üzerinden yürünmelidir. Ancak taşeron sistemin bir "sistem" sorunu olduğu unutulmadan daha geniş bir perspektifle mücadele yolları geliştirilmelidir.

tarılamadı.

Aydın'ın Çeştepe Mahallesi'nde bir inşaatçı çalışan **Fevzi Uçar**, 3. kattan asansör boşluğuna düşerek ağır yaralandı. Aydın Adnan Menderes Hastanesi'ne kaldırılan işçi, hastanede yaşamını yitirdi.

Patron ve Türk Metal ele ele verdi; 3 işçi işten atıldı!

H. Merkezi: Kocaeli'ye bağlı Gebze'de bulunan Autoliv Metal fabrikasında çalışan 3 işçi, sosyal medya üzerinden fabrika yemeklerine tepki gösterdiği için işten atıldı.

Türk Metal yöneticileri, fabrika yöneticileriyle el ele vererek "*Biz söyleyene kadar işe gelmeyin*" dedi ve işçilerin kıdem ile ihbar tazminatlarını da gasp ettiler.

Güzeller Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Autoliv fabrikasında çalışan 3 işçi, gece vardiyasında verilen yemeğe sosyal medyadan tepki gösterdi. 12 saat çalıştırılmalarına rağmen gece vardiyasında az miktarda yemek verilmesine tepki gösteren işçiler, tepkilerini sosyal medyadan "*Autoliv Metal çalışanları 12 saat çalışıyor. İşveren çalışanlarına bir akşam ekmeğe arası salam, bir akşam sonrasında böyle bir dilim pizza. Yazık Autoliv Metal çalışanlarına, çok yazık şirketimize*" ifadelerini kullanarak gösterdi.

Facebook üzerinden tartışmaya başlayan Türk Metal Sendikası İşyeri Temsilcisi **Hakan Sarı**, patronla ortaklaşarak 3 işçinin işten atılmasına yardımcı olmayı tercih etti. Sarı, işçilerin işten atılmasının ardından yine Facebook hesabı üzerinden "*Yediği tase pisleyen köpekler*" hakareti buldu.

Kafkas'ta işçilerin direnişi sürüyor!

Bursa: Sendikalı oldukları gerekçesiyle işten çıkarılan **Kafkas Pasta Şekerleme** işçilerinin mücadelesi sürüyor. 19 Mart günü Kent Meydanı Kafkas Pastanesi önünde eylem yapan işçiler, halkı Kafkas'tan alışveriş yapmamaya çağırdı ve işlerine geri dönene kadar mücadele edeceklerini vurguladı.

Yapılan basın açıklamasında konuşan TÜMTİS Bursa Şube Başkanı **Özdemir Aslan**, işçilerin anayasayla güvence altına alınan çalışma, dinlenme ve sendikaya üye olma haklarının engellendiğini vurguladı.

Ardından konuşan Tek Gıda-İş Bursa Şube Başkanı **Zeki Ertürk**, örgütlenmenin suç olmadığını, her işçi gibi Kafkas işçilerinin de sendikal olma özgürlüğünün olduğunu altını çizdi. Eylem, işçi düşmanı Kafkas Pastanesi'nin ve ürünlerinin boykot edilmesi çağrısıyla sona erdi.

Kader/fitrat değil, işçi kıyımı!

H. Merkezi: Çorum ve Aydın'da iş güvenliği alınmadığı için iki inşaat işçisi daha işçi cinayetine kurban edildi.

Çorum'un Kargı ilçesinde, hastane inşaatında çalışan **Vefa Çıplak** adlı işçi, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için inşaatın düşerek ağır yaralandı. Hastaneye kaldırılan Çıplak, yapılan tüm müdahalelere rağmen kur-

MLKP'li Sinan Sağır Cizîre'de şehit düştü

H. Merkezi: MLKP savaşçısı **Sinan Sağır (Suphi Garzan)**, Rojava'nın Cizîre kantonuna bağlı Serêkaniyê'nin Alya cephesinde şehit düştü. **MLKP Rojava** tarafından duyurulan haber "**Onur ve özgürlük savaşında düşenler ölmez; Sinan Sağır yoldaş ölümsüzdür**" başlıklı bir açıklama ile yayımlandı.

Açıklamada "**Faşist DAİŞ çetelerinin Serêkaniyê'nin Alya cephesinde 16 Mart sabahı tank eşliğinde gerçekleştirdiği saldırıya kahramanca yanıt veren YPG-YPJ ve MLKP savaşçıları, yeminlerinde vurguladıkları gibi kanlarının son damlasına, tüfeklerinin son mermisine kadar savaştılar, mevzilerini terk etmediler. Her bir yoldaş, bir değerini kurtarmak için kendini feda etti ve Rojava'nın devrim tarihine altından harflerle yazılacak bir direnişe imza attı. Faşist DAİŞ çetelerine karşı YPG-YPJ ve MLKP'nin cesur ve adanmış savaşçıları olarak, bayraklaştılar.**

Dört siper yoldaşı, dört silah arkadaşı omuz omuza dövüştüler, tankların gölgesine ve sabahın yoğun sisine sığınarak üzerilerine gelen onlarca DAİŞ çetesini imha ettiler. Geri adım atmadılar, kaçmadılar, son anlarına kadar savaştılar ve yan yana şehit

düşüldüler. Anları ve savaş iradeleri yolunuza aydınlatıyor" denildi.

Sağır, ESP ve SGD tarafından İzmir ve İstanbul Gülsuyu'nda yapılan yürüyüşlerle anıldı. anmalara Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik kitlesi de katıldı. Ayrıca birçok yerde Sağır için taziyе çadırları kuruldu.

"Newroz, ateşten zirhı kuşananlara selamdır"

H. Merkezi: Newroz kutlamaları dört bir yanda coşkuyla ve DAİŞ terörüne karşı öfkeyle milyonları sokaklara döktü. **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Merkez Komitesi ve Ortadoğu Bölge Komitesi** ayrı ayrı açıklamalar yaparak bu coşku ve öfkeyi selamladı.

Elimize e-posta yoluyla ulaşan ve haber değeri taşıdığı için paylaştığımız açıklamaya göre Merkez Komite, bu yılki Newroz'un 7 Haziran seçimleri ekseninde geçeceğine dikkat çekerek, mücadeleyi büyütmeye ve barajları yıkma çağrısı yaptı. Açıklamada "**Binlerce yıl evvel Demirci Kawa'nın yaktığı, baharın müjdecisi isyan ateşi; bugün Rojava'da ve özelde de Kobanê'den yanmaya devam ediyor. Newroz ateşinin sıcaklığında başta Kürt halkı olmak üzere bu coğrafyanın ezilen kadim milliyetleri ve azınlıkları ile bu ateşi harlamamızın, bu ateşte yanmamızın zamanıdır**" denildi.

"Kışın ardından dirilişin, zulmün ardından başkaldırının sembolü olan Newroz'u kutlamak, alanlara çıkmak bile kanlı bedellerin ardından elde edilen bir zaferdir bu topraklarda" diyen Merkez Komite, "Kürdistan'ı 4'e bölen yapay sınırların her bir parçasında faşist devletlerin imha, inkâr ve asimilasyon politikalarının biçimde farklı, özde aynı uygulamalarına karşı halk, renklerin ve ateşin dansı Newroz'u ısrarla bu toprakların bir parçası haline getirdi" sözlerinin ardından Newroz'un 7 Haziran seçimleri öncesinde önemli bir dönemeç olduğunu ve "baraj" denilen faşizmin halka dönük duvarı delik deşik edileceğini vurguladı.

"Emperyalizmin Ortadoğu üzerine akbaba sürüsü misali çökmesiyle oluşan kara bulutların altında türeyen DAİŞ terörüne karşı aylardır YPG/YPJ öncülüğünde verilen ve savaşçılarımızın da aralarında bulunduğu Türkiyeli devrimci güçlerin verdiği kahramanca savaş, ödenen bedeller ve zaferler sebebiyle Kürdistan'ın kalbi, tüm sıcaklığı ile hala burada atmaktadır" denilen açıklama, "**Sınırın her iki yakasından Newroz için verilen start, bulunduğu tüm alanlarda aynı coşku ve militanlıkla karşılanmalı ve Şengal, Kobanê ve bir bütün Rojava için bulunduğu tüm alanlarda Newroz alevleri yakılmamalıdır**" sözleri ile sürdürüldü.

İç Güvenlik Paketi'nin yükselen isyan ve toplumsal muhalefet dalgasına karşı egemenlerin iktidarında açılan gedikleri tamir etmek amacıyla Meclis'ten geçirilmeye çalışıldığına dikkat çeken Merkez Komite, "**Bugün en tepesindeki diktatör heveslisi cumhurbaş-**

kanı aracılığıyla; on binlerce evladını, kimlik savaşına bedel vermiş bir halka yönelik utanmadan 'Kürt sorunu yoktur', 'Kürtlerin neyi eksik?' diyebilen faşist TC devletine karşı verilmesi gereken cevaptır Newroz'da alanları doldurmak" dedi.

"Newroz'da militanca alanlara çıkmak demek; Rojava devriminin kazanımlarını büyütürken, Kürt ulusunun özgürce ayrılma hakkının T. Kürdistan'ında da yaşam bulması için isyan olmak, Newroz ateşini yakmak ve o ateşten zirha bürünmek demektir" diyen Merkez Komite "**Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'dan Mazlum Doğan'a, Arin Mirxan'dan Ivana Hoffman'a, Erkan Altun'dan Coşkun İnce'ye, Sinan Sağır'a bu zirhı bürünenlere selam durmaktadır**" sözleriyle Newroz'a çağrı yaptı.

"Mazlum Doğan'ın ateşi köleliği parçaladı"

Fırat Haber Ajansı'nda (ANF) yayınlanan habere göre bir açıklama yapan Ortadoğu Bölge Komitesi, "**Newroz Kürt halkının bilinç ve yüreğinde sönmeyen özgürlük ateşidir. Tutuşan bu ateş Rojava'da da Kürdistan'ın dört parçasında da yanmaya ve Ortadoğu'da yayılmaya devam edecektir**" dediği açıklamaya "Emperyalist sömürücülerin bölge gericilerinin gücü özgürlük mücadelesini engellemeye yetmeyecektir. Rojava'daki direniş ve özgürlük düşüsel dalga dalga bölge ülkelerine ve ardından dünyanın mazlum topraklarına yayılacaktır" sözleriyle devam etti.

Kürt halkının büyük bedeller ödeyerek, sayısız acılar yaşayarak ve sınırsız

fedakarlıklar yaparak özgürlük yolunda cesaretle ve onurla yürüdüğünün vurgulandığı mesajda, Kürtlerin özgürlük mücadelesinin ezilen dünya halkalarına örnek ve model olduğu belirtildi. Kürt özgürlük mücadelesinin ortaya çıkardığı kadın emekçi gücü ve örgütlülüğünün, katledilen tüm emekçi kadınların mücadele ve direniş yolunu aydınlatmışının ifade edildiği mesajda şu ifadeler yer verildi:

"**21 Mart'ta Amed zindanlarında Mazlum Doğan arkadaşın yaktığı özgürlük ateşi sadece tutsaklığın gücü olan zindan duvarlarını parçalamadı, aynı zamanda köleliğin bilinç ve ruhundaki karanlıkları da parçaladı.**

Egemen zorbalara her geçen gün daha fazla direnen ve örgütlenen Kürt halkı karşısında kaybetmiş ve inandırıcılığını yitirmişti. Özgürlüğün düşü ve gerçekliği hiçbir aldatıcı söze kanmayarak kadar büyümüş ve güçlenmiştir.

Her yeni 21 Mart'ta Newroz ateşinin daha da büyüyüp Ortadoğu'yu etkisi altına alacak bir güce dönüşecektir. Şehitler ve bedeller pahasına kazanan, özgürlük uğruna mücadele eden Kürt halkı ve Ortadoğu'nun mazlum halkları olacaktır. Kazanan, direnen ve savaşan emekçi halklar olacaktır."

Uyuşturucu ve ajanlaştırmaya karşı bildiri

Dersim: Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgiye göre; Dersim Pulur'da (Ovacık) **TKP/ML TİKKO** imzalı, fuhuş, uyuşturucu, işbirlikçileşme ve ajanlaştırmaya yönelik bir bildiri dağıtıldı. Merkez, Konutlar ve Kandelar Mahallelerinde yaygın bir şekilde dağıtılan bildiri de fuhuşun, uyuşturucunun, çeteleşmenin ve türlü olumsuzlukların bizzat devlet eliyle yaygınlaştırıldığı, buna maşa olan unsurların defalarca uyarıldığı ifade edildi.

Bildiride bu saldırılara "maşa" olanların bilindiği, eğer kısa vadede bu pratiklerden vazgeçmezlerse TKP/ML'nin adaletinden kaçamayacakları belirtildi. Son olarak da "**Halkımıza çağırımız; bu unsurların teşhir ve tehcir etmek, bu durumlarda partimiz ile fikir alışverişinde bulunmayı görev bilmelelidir**" denildi.

Hesekê'de Newroz kutlamalarına saldırı!

H. Merkezi: Hesekê'nin Muftî Mahallesi'nde, Newroz kutlamalarında

halka yönelik iki ayrı bombalı saldırı gerçekleşti. IŞİD tarafından yapıldığı netleşen saldırılarda çok sayıda kişi yaşamını yitirdi.

İlk saldırı saat 18.00 sularında, Muftî Mahallesi'ndeki Şehitler Meydanı'nın batısında, Newroz kutlamalarının olduğu alanda meydana geldi. Kut-

lamalar sonrasında bir grup gencin ateş etrafında halay çektiği sırada, daha önceden alana döşenmiş el yapımı bir bomba patladı; patlamayla eş zamanlı olarak Muftî Mahallesi'nde bulunan PDK-S Binası karşısında gerçekleşen Newroz kutlamasına yönelik de bomba yüklü bir araçla ikinci bir

saldırı gerçekleşti.

Muftî Mahallesi'ndeki Newroz kutlamaları sırasında gerçekleşen saldırıda 5 kişi yaşamını yitiren, PDK-S Binası karşısındaki saldırıda ise 12 kişi yaşamını yitirdi. ANHA muhabirinin de aralarında olduğu onlarca kişi de yaralandı.

"Erkek adam"a karşı mücadeleye!"

"...Bana bakarak yumruğunu kaldırıp sıktı. Sonra 'O yumruk neydi?' diye sorulduğunda 'Erkek adam sinirlenince ne yapar?' dedi."

Bahsi geçen bu cümleler 14 Mart Tıp Bayramı'nda haber takibi yapan üç kadın gazeteciye yönelikti. Haber takibine geç kalan, ismini öğrenemediğimiz Star TV'nin erkek kameramanı DİHA muhabiri **Zuhal Altan**'i iterek, ardından da Zuhal'e ve buna tepki gösteren ETHA muhabiri **Nur Yüce**'ye vurmak üzere yumruğunu kaldırarak bu cümleleri sarfetti. Kızılbayrak muhabirinin "Peki o yumruk neydi?" sorusuna "Erkek adam sinirlenince ne yapar?" diye karşılık veren kameraman, kadınların öfkesinin hedefi oldu. Olayın ardından aralarında Bianet muhabiri **Beyza Kural**'ın da bulunduğu iki kadın muhabirin konuştuğu kameraman yumruğunu sıkmadığını, önemli bir şey yaşanmadığını, herkesin meslektaş olduğunu söyledi.

14 Mart günü yaşanan bu olayla birlikte özgür basına, burjuva basından doğru gerçekleşen bu yaklaşımın ne ilk ne de son olduğunu hepimiz biliyoruz. Doğru, yandaş olmayan, özgür ve muhalif habercilik anlayışımızla takip etmeye çalıştığımız haberler esnasında kimi zaman polis kimi zaman ise burjuva basının şiddetinin çeşitli hallerine maruz kalıyoruz. **Peki, bu saldırıyı salt özgür basına saldırı olarak ele almak mümkün mü?** Elbette ki bu işin bir yanı ama diğer yanını görmezden gelmek, üzerine kafa yormamak hatalı ve eksik olmayacak mıdır? Erkek şiddetinin bu denli somutlandığı bir olayla beraber üzerine basa basa vurgulamak

gerek ki saldırı sadece özgür basın kimliğimize değildir; kadın kimliğimize de bir saldırı yaşanmıştır burada.

Kadınlar olarak evde, işyerinde, okulda, sokakta; kısacası yaşamımızın her alanında erkek şiddeti ile yüzyüze olmamız, yaşanan saldırı ile bir kez daha somutlandı. Sıkılan yumruk Star TV kameramanının da hiç tereddütsüz belirttiği üzere "erkek adam"ın sinirlendiğinde kadın bedeni üzerinde tahakküm kurma hakkını kendinde meşru görmesindedir. İtip geçmeye çalıştığı bir kadının haberciliğini/işini yok sayan erkek, kadın tarafından tepki görünce (hele ki bir de işin içine kadın dayanışması girince) erklüğünü sarsan bu durum karşısında tepkisini en bilinen şekilde, şiddetle koymuş; böylece sarsılan iktidarını korumaya çalışmıştır.

Erke karşı kadın dayanışması!

Star TV kameramanının korumaya çalıştığı iktidarı, erkek egemen sistemin sürekliliğini sağlayan, onu baki kılandır. Bu anlamda saldırı sonrasında kadın dayanışmasının refleksif bir şekilde örülmesi olumludur, olması gerektir. Zaten olayda bir kadın muhabirin "işlerini engelledikleri" yönündeki saldırıya uğrayan kadınlara tepkisi belki de en incitici- yaralayıcı olandır. Aynı sorundan muzdarip, ezen-ezilen ilişkisinde ezilen olan tarafta kalan bir kadının kendisi ile aynı tarafta kalan hemcinsleriyle dayanışma örmeyerek, olayı kendi dışında görüp "erk" e tepkisini göstermek yerine diğerini seçmesi kadın dayanışmasını zedeleyen bir tutumdur.

Diğer yandan kadın gazetecilerin gerek saldırı esnasında ortak bir tepki göstermesi gerek sonrasında basında erkek egemen anlayışa karşı mücadele hattı oluşturması nezdinde erkek kameramanı teşhir çalışması yapması kadın dayanışmasını ve erkek egemen sisteme karşı mücadeleyi güçlendiren bir noktada duruyor. Yani meseleyi bir bütün olarak ele alırsak eğer, erkek kameramanı teşhir ederken asıl hedefimiz; erkek egemen sistemin emeğimize, kim-

liğimize, bedenimize yönelik saldırıları... Hedefimizde olan erkek egemen sisteme karşı ise kadın dayanışması ile kendimizi güçlendiriyoruz.

Bu güçlenme ile beraber kadın basın emekçileri olarak kalemimiz, kameramız, fotoğraf makinemiz ve kadın kimliğimizle her yerde olmaya devam ederken "erkek adamı" da yok edeceğimiz, kalkan yumruğunu da!

"Star TV şaşırma, sabrımızı taşıma"

H. Merkezi: TGS Kadın Komisyonu'nun çağrısıyla, DİHA muhabiri **Zuhal Altan**, ETHA muhabiri **Nur Yüce** ve Bianet muhabiri **Beyza Kural**'a sözlü ve fiziksel şiddet uygulayan Star TV kameramanı ve Star TV'yi Maslak'ta bulunan binası önünde protesto etti.

DİHA, Özgür Gelecek, ETHA, İMC TV, Bianet, Özgür Gündem ve Özgür Gençlik gazetesinin kadın emekçilerinin de katıldığı eylemde, "Evde, işte, sokakta, medyada erkek şiddetine son" yazılı pankartı açıldı. Açıklamayı okuyan **Duygu Ergen**, "Kameramızla, ses kayıt

cihazımızla, kalemimizle ve kadınlığımızla her yerdedyiz" diyerek kadınların evde, sokakta, işyerinde erkekler tarafından şiddete uğradığını vurguladı ve Star TV'yi kadınlardan özür dilemeye çağırdı.

Tacizci Sedat Yurtdaş davasında yeni gelişme

İstanbul: Yanında çalışan YDK'lı stajyer avukat yönelik sistematik tacizlerde bulunan Av. **Sedat Yurtdaş** hakkında açılan soruşturmada bir gelişme daha yaşandı. Bilindiği gibi önceki süreçte Yurtdaş hakkında açılan soruşturmada takipsizlik kararı çıkmış ve 150 kadın avukatın vekâletiyle sunulan itiraz dilekçesi sonrası 7 Nisan 2014 tarihinde takipsizlik kararı kaldırılmıştı. Bu kararla dosyada, soruşturma aşamasından kovuşturma aşamasına geçme zorunluluğu doğmuştu.

Bu kararın ardından Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen dosyada iddianame hazırlanması gerekirken, tacizci Yurtdaş'ın talebi üzerine, takipsizlik kararı veren Savcı **Sefa Suna**'nın "kanun yararına bozma" yoluna gitmesi, yargılamayı adeta felç etmişti. Bu süreçte müşteki avukatlarının tüm çabalara rağmen, 11 ay boyunca dosyanın akıbeti hakkında bilgi edinilememişti.

"Tacizci Sedat Yurtdaş hesap verecek' demiştik, unuttun mu?"

Yargılamaya hiçbir etkisi olmayan ve yargılamayı uzatmayı amaçlayan tacizci ve yandaşlarının talebi, Yargıtay ilgili ceza dairesi tarafından yerinde görülmeyle reddedildi. Kararın gerekçesinde ise, itiraz dilekçesinde sunulan "Mağdurenin ruh sağlığının bozulduğu" yönündeki Adli Tıp raporunun bir uzman görüşü niteliği taşıdığı ve diğer delillerle birlikte değerlendirildiğinde, kamu davası açılması için yeterli şüphe oluşturduğu ve bu gerekçeyle talebin reddedilmesi gerektiği ifade edildi.

Filmmor Kadın Filmleri Festivali'ne zabıta baskını

H. Merkezi: 13.'sü düzenlenen Uluslararası Gezici Filmmor Kadın Filmleri Festivali'nin gösterildiği Beyoğlu'ndaki Rampa Kafe zabıta tarafından basıldı. Film gösterimi yarıda kesilerek salon boşaltılmak istendi. Filmin yönetmeni tepkisini "Welcome to Turkey" sözleriyle ifade etti.

Beyoğlu'ndaki Rampa Kafe'deki salonda film gösterimi sırasında zabıta, mekânın film gösterimi için ruhsatının olmadığı gerekçeyle salonu bastı ve izleyicileri dışarı çıkarmak istedi. Festival koordinatörlerinin direnişi ile karşılaşan zabıta salonundaki iz-

leyicilerin fotoğraflarını çekti.

Festival Koordinatörü **Melek Özman**, festivalin tüm izinlerinin Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından alındığını söyledi; belediyeyi ve ilişkileri olduğu milletvekillerini arayarak zabıta baskını sırasında filmi gösterilen yönetmen **Nassima Guessoum**, baskın sırasında salonda olmadığını baskından sonra solana geldiğini dile getirerek "Kadınların direnmesiyle zabıta geri çekildi. Korktum ve zabıtalardan her şeyi alacaklarını düşünerek filmimin kopyasını ve tüm gereçlerimi aldım" dedi.

Faiz indi-dolar çıktı, iş de yok ekmek de!

“Dolar tarihi rekor kırdı!” Bu cümle TC devletinin makus kaderi olup klişeleşen bir cümledir. Cumhurbaşkanı **Recep Tayyip Erdoğan**'ın (RTE), **Merkez Bankası**'na (MB) yaptığı faiz indirme baskısı sonrasında gazete sütunlarında ve haber programlarında yeniden aynı cümleyi görür olduk. Dolar, TL karşısında değer kazanarak 2.6 TL'ye kadar yükseldi. Yarı sömürge bir ekonomide dalgalı kur sisteminde ekonomik ve siyasi gelişmeler karşısında doların yükselmesi kaçınılmaz bir sonuçtur. Her defasında olduğu gibi doların yükseliş nedeninden çok doların yükselişi ön plana çıkarıldı. Nedenler sadece belli başlı ekonomistler tarafından tartışıldı.

Dolar, RTE'nin Merkez Bankası'na yaptığı faiz indirimi baskısıyla birlikte turmanışa geçti. “Faiz lobisinden vatan hainliğine uzanan politik baskı, enflasyonu yüksek faiz artırıyor” gibi ekonomiye “bilimsel katkılar” yapacak kadar boyutlandı. Ekonomistleri dahi affalatan, bu deli saçmalığını üreten “faiz indirimi” ısrarının nedeni meselenin asıl irdelenmesi gereken kısmıdır.

RTE'nin başkanlığını yaptığı ve resmi olmasa da fiili olarak devam ettiği AKP döneminde TC ekonomisi, uluslararası sermayenin giriş-çıkışına uygun hale getirildi. İthalata bağımlı, ihracata dönük, sanayi üretimine değil, iç tüketime ağırlık veren bir politika izlendi. İzlenmeye de devam ediliyor. Bu politika doğrultusunda TC ekonomisinde enerji; inşaat ve hizmet sektörü, sanayi sektörünün önüne geçerek en önemli sektörler haline geldi. Uluslararası sermaye akışı ve çalgın projelerle görece yakalanan ekonomik gelişme son yıllarda yerini durağanlığa, gerilemeye ve kriz eşliğine doğru gidişe bıraktı.

Bu sanal gelişim sürecinde AKP'nin de sırtını dayadığı inşaat sermayesi palazlandı. Ülkenin dört bir yanında rezidanslar, gökdenler, apartmanlar yükselmeye başladı. 2002-2014 yılları arasında uzun vadeli borçların sektörel dağılımında inşaat ve emlak ilk sırada yer aldı. Bu iki sektör 2002'de 1.5 milyar dolar dış kaynak kullanırken, 2014 yılında kullanılan dış kaynak 13 milyar dolara yükseldi. İnşaat ve emlak sektörünün banka kredilerindeki payı on iki yılda yüzde 8.3'ten, yüzde 11.5'e çıktı. Öyle ki artık inşaat sanayi sektörü, yabancılara satılan konutlarda ihracat olarak kabul edilmeye başlandı.

“Her çıkışın bir inişi vardır” sözünü doğrulatarcasına inşaat piyasasının da bir sınırı-

rı olduğunu gösteren gelişmeler yaşanıyor ve sonuç olarak o sınıra dayanılmış durumda. Konut piyasasında arz-talep dengesi konut ihtiyacının (talebin) üzerine çıkarak arz fazlası yani konut stoku oluşturdu. Bu stok, inşaat ve emlak sektörünü hem konut satışı hem de yeni yatırımlar açısından olumsuz etkiliyor. Yaşanan bu durağanlık yıllardır palazlanan inşaat sermayesinin azami kâr oranını düşürüyor. Yeni yatırımlar dolayısıyla sermaye birikimi engelliyor. Bu tıkanıklığın açılması adına inşaat sermayesi faiz indirimi istiyor. 10 işçinin katili olan Torunlar açık açık söylüyor “İş dünyası, gayri menkul sektörü yatırım için faiz oranları belirleyici bir faktör... Faiz önemli bir faktör insanlar ancak uzun vadeli tasarruflarıyla bir gayri menkul alabiliyor.” (05.03.2015). İşçi katili **Aziz Torun**, sadece kendi derdini değil aynı zamanda inşaat sermayesinin, azami kâr için işçi kanına doymayan sabırsız iştahını da dile getiriyor. Ve AKP'ye, RTE'ye (has adamına!) emrediyor: “İndir faizleri... Benden sonrası tufan!”

Ekonominin “motoru” haline getirilen inşaat sektöründe yaşanan durgunluk, ekonomik krizi eşliğe taşımıştır. Bu durgunluğun derinleşmesi, sadece inşaat sektörüyle sınırlı kalmayacak, ateş bacayı saracaktır. Seçim öncesi ekonomik krize girmektense faizleri indirerek hem sırtını dayadığı sermaye grubuna sadıklığını ispatlamak, hem de konut üzerinden iç tüketimi hareketlendirerek, ekonomiyi canlandırmak AKP'nin işine geliyor. Böylece ekonomik gidişatın iyi olduğu imajıyla seçim öncesi oy kaybetmeyip, oy toplamayı hedefliyor. Ve RTE de Merkez Bankası'na emrediyor. “İndir faizleri... Seni vatan haini!”

Fakat yamalı bohça gibi dikiş tutmayan TC ekonomisi, bir açığı kapatırken başka yerden patlak veriyor. Doların yükselmesiyle uluslararası sermaye çıkış yaparak ithalat fiyatı artıp ihracat azalarak (Nitekim son dönemde dış ticaret yüzde 10 oranında düşmüştür), temel tüketim maddeleri daha pahalı hale gelerek ekonomi yine krize doğru sürükleniyor. AKP Dolar'ın yükselmesiyle oluşan açığı, yandaş olmayan sermaye gruplarına vergi, emekçi yoksul halka da zam yüküyle kapatma hesabıyla hareket ediyor. Faizi indirmenin ince hesaplarını yapıyor. İnşaat sermayesinin azami kârı, RTE'nin seçim hesapları faiz indirme baskısının özünü oluşturuyor. Ne azami kârda ne de seçim hesaplarında emekçi yoksul halkın çıkarı yoktur. Yarı sömürge bir ekonomik yapıda faizin indirilmesi ya da çıkarılmasının emekçi halkımız için yoksulluğun artması veya daha da artması dışında hiçbir anlamı taşımıyor.

Faiz indirme ege-men sınıflar açısından azami kâr elde etme ve devlet yönetiminde mutlak güç olmanın politik aracı olarak kullanılıyor. Onların azami kâr ve mutlak güç olmak hayallerini kabusa dönüştürecek olan politik araç da ezilen emekçi halkların örgütlü gücü ve mücadelesidir.

Amaç tarımı köylünün elinden almak

Sancak Grubu'nun sahibi **Ethem Sancak**: “Bu tarımın köylünün de elinden alınması gerekiyor.”

Şubat ayı sonlarına doğru genel bütçeden tarıma ayrılan 10 milyar TL'lik payın 2 milyar TL'sinin “çiftçilere” dağıtılacağı açıklandı. Seçim çalışmalarının hummalı yürütüldüğü döneme denk gelmesi akıllara seçimi yatırım mı sorusunu getirir de tarıma destek anlamında yapılan bu ödeme daha yakıcı bir sorunu açığa çıkarıyor.

Tarımda destek ödemelerine en çok ihtiyaç duyan kesimi **küçük üreticiler** oluşturuyor. Fakat devlet küçük üretimin ağırlığını kırmak, büyük sermayenin önünü açmak adına küçük köylülerle savaş halinde. Uygulanan tarım politikalarının amaç ve hedefi küçük üreticileri kapsamıyor. Tarımsal desteklemlerde buna dâhildir.

Tarımsal destekler değişik biçimlerde yapılıyor. Destek ödemeleri bunlardan biri olup üreticilere ihtiyaç duydukları nakiti sağlamak esas amaç olarak belirleniyor. Ekim-dikim ve hasat dönemlerinde yapılan bu ödemelerde üreticilerin, üretim sürecinde nakit sıkıntısı yaşamaması engellenmiş oluyor. Fakat TC devletinde bahsedildiği gibi uygulanmıyor. Yapılan desteklemlerin tamamından küçük üreticiler ya yararlanamıyor ya da çok sınırlı oranda yararlanabiliyor.

Bunun en önemli nedeni neo-liberal tarım politikalarıyla birlikte tarımsal yapının tarım tekellerinin azami kârına göre yeniden yapılandırılmasıdır. IMF ve DB tarafından dayatılan emperyalist tarım politikalarının bir sonucu olarak tarımda küçük üreticilere yapılan desteklemlerin en asgari düzeye çekildi. 2000'li yıllar sonrası süreçte tarımsal yapıdaki değişime paralel tarıma yönelik destekleme politikası da değişti. Küçük üreticilerin her türlü desteklemlerden yararlanmaması zorlaştırılırken ve yararlandırılmazken büyük üreticiler tüm desteklemlerden aslan payını alan bir destekleme sistemi oluşturuldu.

Bugün üreticilerin tarımsal desteklerden yararlanabilmesi için **Çiftçi Kayıt Sistemi**'ne (ÇKS) ve hayvan yetiştiricilerini de Turkvet'e (Büyükbaş ve Küçükbaş Hayvan Kayıt Sistemi) kayıtlı olmaları zorunlu

hale getirilmiş durumda. Yani yapılan desteklemlerden yararlanmak için köylü olmak yeterli değil artık. Dolayısıyla “çiftçilere” denilerek tüm köylüler kast edilse de tüm köylüler desteklenmiyor. “2012 yılı sonu verilerine göre 2.214.290 kişi ÇKS'ye kayıtlı. En az 3 milyon çiftçi ise bu kayıtlarda yer almıyor” (03. 03. 2015)

Büyük üreticilerin hepsinin ÇKS'ye kayıtlı olup ÇKS'ye kayıtlı olmayan 3 milyon köylünün küçük üreticilerden oluştuğunu tahmin etmek zor olmayacaktır. Bunun anlamı oldukça açıktır: Küçük köylüler desteklenmiyor. ÇKS'ye kayıtlı olmayan üreticiler hiçbir tarımsal desteklerden ve ödeneceği açıklanan 2 milyar TL'den yararlanamıyor, yararlanırlıdır.

Artan girdi (Mazot, gübre, tohum, ilaç vd.) fiyatlarıyla maliyeti dahi karşılayamaz hale gelen, serbest piyasa koşullarında büyük üreticiler tarafından ezilen küçük üreticiler bugün tarımsal desteklemler en çok ihtiyaç duyan kesim iken tam tersi bir politika izleniyor. Küçük üreticiler yoksulluğa, açlığa ve sefaletle sürükleniyor. Buna karşın büyük üreticiler kârlarına kâr katarken yapılan tüm desteklemlerden de aslan payını alıyor.

Emperyalist tarım politikaları ekseninde tarımdaki yapısal değişimin bir sonucu olarak kaçınılmaz sonu ama acımasızca yaşayan küçük üreticilerin tüm desteklerden yoksun bırakılmasını binlerce dönüm hayvan çiftliği olan Sancak Grubu'nun sahibi **Ethem Sancak** şöyle açıklıyor: “Bu tarımın modernleşmesi gerekiyor. Bu tarımın köylünün de elinden alınması gerekiyor.” (03.03.2015) Bu ifadeler aynı zamanda tarımsal desteklemlerin kime yapıldığının ve kime yapılması gerektiğinin de açıklaması itirafıdır.

Tarımsal desteklemlerin ardından yatan yakıcı sorun küçük köylüler üzerindeki sömürü kapanının varlığı ve bu kapanın her geçen gün daha da daralmasıdır. Bu kapan yüz binlerce köylüyü yoksulluğa açlığa ve sefaletle mahkûm ediyor. Marks'ın ifadeleriyle zenginlik sefalet, sefalet zenginliği böyle yaratıyor.

“Demokrasi şenliği” değil, faşist kuşatma!

7 Haziran genel seçimleri konsantre bir politik iklimi epeydir oluşturmuş durumda. Günbegün daha da yoğunlaşarak devam etmektedir bu politik iklim. Bu seçimler bir çok açıdan önem taşımaktadır.

Bu seçimlerin karakteri diğer seçimler gibi egemen sınıflar tarafından faşist, şovenist, gerici zeminin üretilmesi yarışı şeklinde geçmektedir. Seçim süreci boyunca 18 Mart Çanakkale anmalarının ve Ermeni Soykırımı'nın 100. yıldönümü ve hiç kuşkusuz politik gündemin ana eksenini oluşturan Kürt meselesi üzerinden gerici politik üretmeye ve bunu zenginleştirerek zemin yaratmaya çalışacaktır.

Çanakkale ve Newroz!

Türk egemenleri 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın bir parçası olan Çanakkale savaşlarının 100. yıldönümünü “çifte kutlamaya” çevirmiş durumda. Bu durum başta AKP olmak üzere bütün düzen partilerinin, İttihat Terakki anlayışının “maceraçı” ve paylaşımından pay kapma savaşını adeta bir ulusal kurtuluş savaşını gibi pazarlamasıyla daha belirgin bir hal almış durumdadır. Böylelikle bu kanlı savaşa “ilerici” bir paye biçen faşist ve gerici zihniyet 100. yıldönümünü bir ganimete çevirme peşindedir. Üstelik Türk egemenleri meseleyi sadece bununla sınırlamadan gayet bilinçli bir politikayla Çanakkale Savaşı'nı Ermeni Soykırımı'nın karşısına dikerek şekilde bir ele alış içindedir.

18 Mart etkinlikleri faşist bir hamasetle “Türk ulus” kimliği oluşumunun mihenk taşı olarak anlatılmaktadır. Bunun yanına Türk-Kürt kardeşliğinin omuz omuza “vatan savunması” için can vermesinin güzide örneği olduğu vurgusu da eklenmemektedir. Ancak Türk egemenleri Çanakkale Deniz Savaşlarının gerçekleştiği 18 Mart'ın 100. yılını “coşkuyla kutlarken”; Kürtler ise kendi direniş ve isyan bayramı olan Newroz kutlamalarını adeta ayrı bir ulus olduklarını kalın çizgilerle ayıran bir ruh ve şekillenişle gerçekleştirmektedir. Ortaya çıkan tablo ayrı ulusal şekillenişin altını berrak şekilde çizmiş, ayrı tarihsel değerlere sahip olduğunu bir kez daha hatırlatmıştır.

100. yılda faşist zihniyetin örgütlediği tesadüf!

Türk egemen sınıfları şovenizme, inkarcılığa, tarihsel suçlarını karartmaya ve faşist niteliğini sağlamlaştırmaya Ermeni Soykırımı üzerinden devam etmektedir. Soykırım meselesini ısrarla ve kararlı şekilde inkar etmeye ve bununla yetinmeyip Ermenilere aynı zamanda hakaret etmeye devam etmektedir. Bir yandan Çanakkale'de Ermenilerin de vatani savunurken öldüğünü ifade edilirken, diğer yanda tam da aynı tarihlerde Ermenilerin vatanlarından sürülmesi ve katledilmesi “ihanet” gerekçesiyle sahiplenilmektedir. İhanet ederken vatan savunmasında ölen Ermeni gerçekliği! Tam da TC'ye yaraşır bir eklektizm ve çelişki gibidir! Öyleki Türk egemenleri bu atraksiyonlarıyla yetinmemişler, Ermeni Soykırımı'nın 100. yıldönümü olan 24 Nisan tarihine, daha düne kadar etkinlikleri sınırlı olan “Çanakkale Kara Savaşlarının Yıldönümü Kutlaması”nı koymuşlar ve taşımadıkları ar damarı çatlamışçasına diğer dünya liderleriyle birlikte, Ermenistan devlet başkanını da bu etkinliklere davet etmişlerdir.

Egemen sınıflar bu ucuz ve karşılığı olmayan yaklaşımla yetinmeyerek tarihsel suçlarına ideolojik ve politik olarak devam etmektedirler. Tayyip Erdoğan 19 Mart tarihinde “Biz 2015 yılını, şanlı mücadelelerimizin, zaferlerimizin 100. yıldönümü olarak kutlarken, birileri de bu yıl, Türkiye karşıtlığının, Türkiye düşmanlığının bayrağı haline dönüştürmek istiyor. Ermeni diasporası dünyanın her yerinde soykırım iddialarına dayalı kampanyalarla Türkiye düşmanlığım geniş toplum kesimlerine aşılamaya çalışıyor” diyerek, “şanlı” tarihlerinin soykırım ve katliamlarla dolu sayfalarını mide bulandırıcı bir gericilikle savunmaktan geri durmuyor. Türk egemenleri seçim ikliminin de motivasyonu faşist “kurucu değerler sistemine” daha sıkı sarılmaktadır.

Aynı konuşmasında T. Erdoğan; “Hiç kimse kusura bakmasın, bizim bu konuda veremeyecek bir hesabımız yoktur. Biz sadece milletimizin son 100-150 yılda yaşadığı acıların peşine düşsek Ermeni iddialarından kat be kat fazlası ortaya çıkar” demektedir. Faşist kurucu değerler sisteminin en güçlü harcı olan Ermeni Soykırımı'na karşı bu boyutta bir inkar ve yok sayma, bununla yüzleşmek bir yana yavuz hırsız misali haklı çıkma çabasının tercümesi, “faşist niteliğimizi ve yaklaşımımızı hiçbir güç değiştiremez”dir. Bu kuru bir korumacı milliyetçilik değildir. Faşist rejimin tarihsel karakterini oluşturan ve onun birikimi olan suçları sahiplenmek ve devam ettirmek anlamına gelmektedir. Ermeni Soykırımı'na yaklaşım TC'nin demokratikleşme hikayesinin bir nevi tarihsel ve güncel turnusoludur.

Egemen Türk ulus şekillenışı esasen ezilen ulus ve milliyetlere düşmanlık üzerine inşa edilmiştir. Bu bağlamda bu egemen zihniyetin köklerinde ve siyasal niteliğinde demokratik hiçbir nüve yoktur. Türk egemen sınıfları Ermeni Soykırımı'nı hala ve kararlı bir şekilde Ermeni düşmanlığını üretmek için kullanmaktadır. 100. yıl ve seçim atmosferinde ise bu daha yoğun olarak yapılmaktadır.

İki başlıklı yalan!
Bunların yanında Kürt barışını sağlayarak “demokratikleşme” sağlama sürecinin de üstü kazındığında altında faşist egemenlik anlayışının Kürt inkarını hafifleterek sürdürme hesabını içerdiğini görmekteyiz. Tarafsızlık yemini eden Cumhurbaşkanı T. Erdoğan seçim çalışmasında; “varsa yoksa bakıyorsun Kürt sorunu. Kardeşim ne Kürt sorunu ya. Artık böyle bir şey yok. Neyin eksik senin? Başbakan çıkardın mı, bakan çıkardın mı, çıkardın. TSK'de var mısın varsın. Ne istiyorsun, daha ne istiyorsun?” diyerek Kürt ulusal kimliğine ve haklarına karşı zihniyetini açık etmiştir.

T. Erdoğan Kars'ta yaptığı konuşmada ise; “Burada bir kez daha ifade ediyorum, Türkiye'nin Kürt sorunu yoktur. Türkiye'de her kesimden insan gibi Kürt kardeşlerimizin de sorunları vardır. Kimliklerinin tanınması sorunu vardır. İnançlarına saygı duyulmaması sorunu vardır. Geri kalmışlık, ihmal edilmişlik, hor görülme sorunu vardır” diyerek yaklaşımına açıklık getirmiştir. Bu formülasyon, Kürtlerin bir ulus olarak değil bireysel temelde oluşmuş sorunları var şeklindedir. Kürtlerin varlığını kabul etmenin sorunda bir ilerlemeye denk düşmekle birlikte sorunun esasına dair hiçbir şey ifade etmediği açıktır. TC ve onun temsilcileri hiçbir şey ifade etmeyen bireysel hak ve özgürlüklerin tanınmasıyla Kürtlerin yetinmesi gerektiğini hala ısrarla savunmaktadır. Kürt meselesine Türk egemen zihniyetinin giydirmeye çalıştığı politik kimlik budur.

T. Erdoğan, Türk egemen sınıflarının bu genel tutumunu, seçim atmosferlerinde şovenizmle zehirlenmiş kesimleri etkilemek için daha açık ve sarıh bir şekilde formüle edebilmektedir. 20 Mart tarihinde Ukrayna ziyareti öncesi, müzakere sürecinde

görev yapacak “izleme heyeti” isimlerinin dahi konuşulduğu bir anda T. Erdoğan “bunları basında takip ediyorum. Bu süreçleri istihbarat örgütleri yürütmeli, bu tarz oluşumları doğru bulmuyorum” dedi. Bu egemen sınıflar arasında bir çelişki olduğunu göstermektedir. Ancak bu çelişki taktik bir farktır. Seçim ortamında bu farklar ustaca geniş yığınların kafasını karıştırmak, şovenist damarı diri tutmak için kullanılmaktadır. T. Erdoğan ise bu politikanın “usta” sıdır. Ancak bunu önemsizleştirmek, siyasetin toplumsal şekillenişe etkisini kavramamak anlamına gelir. Türk egemen sınıfları seçimleri “demokrasi şenliği” ve demokrasinin temel ayağı olarak propaganda etmeyi pek seviyor. Ancak bu “demokrasi şenliği” toplumsal bir illet olan Türk şovenizminin ve faşist sistemin yalın kat propagandasına dönüşmektedir. Kürt meselesi bağlamında toplumun Türk şovenizminin etkisinden kurtarılması bir yana tam tersi bir durum yaşanmaktadır. Bir yandan Kürtlerle barış sağlanmaya çalışılırken diğer yandan Kürt karşıtlığına oturan, gerici üreten bir “şovenizm şenliği” gerçekleştirilmektedir. Bu “demokrasi şenliği”nde demokrasi dışı ne kadar politik söylem, materyal ve düşmanlık varsa hükümeti ve muhalefeti ile tüm egemen sınıfların temsilcilerinin elinde Kürt halkına karşı bir koz ve silah olmaktadır.

Devrimci ve komünistlerin, Türk toplumsal kesimlerin daha fazla Türk şovenizmi ile zehirlendiği, Kürtlerden ise daha fazla Türkiyelileşmenin dayatıldığı bu politik iklimde duruşu berrak olmalıdır. Türk şovenizminin ezilen ulus ve milliyetlere düşmanlıkla şekillenen karakterine daha fazla saldırmalıdır. Kürt kimliğinin Türkiyelileşme adı altında zayıflatılmasına karşı da Kürt ulusuna “tam hak eşitliği” ekseninde propagandasını yoğunlaştırmalıdır. Seçimlere Kürt barışının sağlanması ikliminde girilmesine rağmen en bağnaz ve faşist karakterde gerici ürettiği, toplumsal yapının bu ekseninde kemikleştirilmeye çalışıldığı görülmelidir. Bu egemenlerin demokratik gelişim ve ilerleme de zerre kadar umut olmadığı, müzakere ve barış yoluyla bu istikamete asla girmeyeceklerini bu değişimin mümkün olmayacağı etkin bir propagandayla anlatılmalıdır.

AB emperyalistlerinin politikalarına karşı öfke seli şehre sığmadı

Frankfurt: Avrupa Merkez Bankası (ECB) yeni binasının açılışı protestolarla karşılandı. Frankfurt kentinin doğu tarafı adeta yangın yerine döndü. Binlerce insan emperyalist politikalara karşı öfkelerini dile getirdi.

ATİF, YDG ve Yeni Kadın ile Partizan'ın da aralarında bulunduğu 20 binden fazla insanın katıldığı ve **Blockupy Hareketi** tarafından Avrupa çapında organize edilen yürüyüşlerin ana temasını AB Troykası ve ECB üzerinden Almanya ve Fransa'nın Yunanistan, İtalya ve İspanya'ya dikte etmek istedikleri **tasarruf paketleri** oluşturdu. Yükselen bu tepkinin merkezinde ise Avrupa Merkez Bankası vardı.

1998 yılında AB'ye bağlı bir organ olarak kurulan Avrupa Merkez Bankası (ECB) yeni binasına taşındı. 12 yıldan beridir 1,2 milyar Euro'yu aşan bir miktarla yapımı tamamlanan yeni ECB binası Frankfurt şehrinin doğu kısmına inşa edildi. Şehrin silüetini oluşturan, aralarında Deutsche Bank'ın bulunduğu diğer büyük yapılardan uzak ve adeta onların karşısına konumlanmış bir şekilde duruyor. Yeni binanın görünüşü, eylemcilerin ifade ettiği biçimiyle söylersek, tam bir meydan okuma şeklinde algılanıyor. Doğu yakasında ve Yahudi katliam merkezi, daha sonrasında sebze/meyve hali olan bir kompleks üzerine kurulan Merkez Bankası iki mesaj içeriyor. Ezilenlere karşı AB emperyalistlerinin gücü, ülke içi banka ve kuruluşları hizaya çekme...

ECB'nin Rolü

2008 dünya ekonomik krizi sonrası AB politikalarında önemli gelişmeler yaşanmıştı. ABD'deki konut krizi ve Lehman Brothers yatırım bankasının iflası ile başlayan süreç, küresel ekonomiyi iyiden iyi sarmalarken, ortaya devasa boyutlarda bir mali kriz çıkıvermişti. Batan bankaları kurtarmanın derdine düşen egemenlerin tek derdi, krizin üretim alanlarına yayılmasını, sanayi ve aşırı üretim krizlerinin daha fazla boyutlanmasını engellemektir. O güne

kadar Avrupalı batık bankalara güvence veren ECB uyguladığı para ve faiz politikalarıyla krizin derinleşmesine engel olamamıştı. Halkın vergilerinin bankalara akması ile birlikte sosyal alanda hak gaspları derinleşti, işçi ve emekçiler süreçten haklarını birer birer kaybederek ve yoksullaşarak çıktılar. Yunanistan, İspanya, İtalya, İrlanda, Portekiz ve daha birçok AB ülkesinde işsizlikle birlikte yoksullaşma baş gösterdi, borçların ödenmesi ile birlikte devletsel iflaslar gündeme gelmişti. AB pazarı içinde devletlerin iflaslarını engellemek, pazarı ve Euro'ya sağlama almak için ECB, iflasın eşliğine gelen devletlerin bonolarına güvenceler vererek bir anlamda devlet politikalarına dolaylı müdahalelerde bulunmaya başladı.

Krizin derinleşmesini engellemek ve bir çıkış yolu bulabilmek için AB egemenleri tarafından demokrasi rafa kaldırılarak **Troyka*** oluşumuna gidildi. Troyka, krizin faturasını işçi ve emekçilere çıkarmıştı. Bu fatura ECB üzerinden iflasın eşliğinde olan devletlere dayatıldı. ECB yaptığı açıklamalarla, devlet bonolarına daha fazla güvence verebilmek için Yunanistan, İtalya, İspanya ve Portekiz gibi devletlerin tasarruf paketlerini hayata geçirmelerini istedi. Böylece salt bir ekonomik kurum olmanın ötesinde, politik bir kurum olduğunu dünyaya göstermiş oldu. ECB, devletlere "mali yardım" yapacaktı ancak bu yardımın yapılması, devletlerin işçi ve emekçilerin hayatını yıkıma uğratacak tasarrufların hayata geçirilmesine bağlıydı. Sadece ezilenlere karşı değil, kendisine

Son yıllarda ECB'nin AB'li emperyalist politikaların merkezi haline gelmesiyle birlikte, yükselen tepkilerin hedefine ECB oturmuş oldu.

karşı gelen Deutsche Bank, Almanya Federal Bankası ve daha birçok bankaya karşı, ki bu bankaların derdi iflas eden ülkelere yardım edilmemesini sağlamaktı, mali anlamda esas egemenliğin artık kendisinde olduğunun mesajını vermişti.

Troyka'nın ECB üzerinden iflas eden devletlere dayattığı tasarruf politikası, yüz binlerce insan tarafından tepkiyle karşılandı. İtalya, İspanya, Yunanistan, Almanya, Fransa, İngiltere ve daha birçok ülkede Troyka'nın politikalarına tepkiler yükseldi. Bu tepkilerin en yoğun olanı kuşkusuz Yunanistan'da yaşandı. Onlarca kez tekrarlanan genel grevler, direnişler, sokak çatışmaları ve gelişen mücadele neticesinde siyasal krize giren Yunanistan'da halk alternatif olarak Syriza hükümetini başa getirdi.

Tepkilerin buluşma platformu; Blockupy'

Son on yılda Avrupa topraklarında gelişen mücadele neticesinde ağ şeklinde örgütlenmeler yaygınlık kazandı. AB emperyalistlerinin Troyka politikasına karşı Avrupa çapında Blockupy hareketi ki bu hareket Occupy Hareketi'nden ismini almıştı, gelişim gösterdi. Birçok siyasal yapıyı, anarşist ve otonom grupları, DKÖ'leri, mülteci ve göçmen hareketlerini içinde barındıran **Blockupy Hareketi** kısa zamanda Troyka karşıtı tepkilerin buluştuğu bir platform oldu.

Son yıllarda ECB'nin AB'li emperyalist politikaların merkezi haline gelmesiyle birlikte, yükselen tepkilerin hedefine ECB oturmuş oldu. Yeni binanın açılışı her ne kadar sembolik bir anlam içersede esas itibariyle Troyka politikalarının merkezi ve Avrupa halklarına dayatılan soygun ve yoksullaşma paketlerinin odağı olması itibariyle meşru eylemlerin hedefindeydi.

* **Troyka: IMF (Uluslararası Para Fonu)**

rapor tartışıldı ve onaylandı.

Kurul boyunca, İngiltere'de yaşanan sorunlar, işsizlik, sosyal hak gaspları, ırkçılık üzerine tartışmalar yürütüldü ve görevlerimiz ne olmalı üzerinde duruldu. Yeni dönem yönetim, denetim ve ATİK delegelerinin seçiminin ardından kurul dilek ve temennilerle son buldu.

Lufthansa'da pilotlar greve başladı!

H. Merkezi: Berlin'de Alman havayolu şirketi Lufthansa'da pilot sendikası **Cockpit**'in (CV) çağrısı üzerine pilotlar greve başladı.

Lufthansa şirketi, pilotların 18 Mart günü yerel saatle 00.01 ile 23.59 arasında iş bırakması sebebiyle kısa ve orta mesafeli 750 seferini iptal etti. Grevden dolayı yaklaşık 80 bin yolcunun etkileneceği bildirildi. Açıklamada, grevin hedefinin toplu sözleşmenin sonuçlanması olduğu ifade edildi.

Havayolları işçilerinin bağlı olduğu sendika CV, toplu görüşmelerdeki anlaşmazlık nedeni ile Ağustos ayının başından beri birçok kez iş bıraktı, uyarı grevi yaptı. Anlaşmazlık yaşanan konuların başında, idarenin erken emeklilik şartlarında yapmayı planladığı değişiklik geliyor. Pilotlar şimdiye kadar 55 yaşından itibaren erken emeklilik hakkından yararlanabiliyordu. Lufthansa, yaş sınırını yükseltmek istiyor.

Hamburg Kongresi tamamlandı

Hamburg: ATİF'e bağlı **Hamburg Kültür ve Dayanışma Derneği** 41. Olağan Kongresi 15 Mart günü gerçekleşti. Kongre, devrim mücadelesinde yitirilenler için saygı duruşu ardından da divan seçimi ile başladı.

Gündem maddelerinin onaylanması sürecinin ardından önceki Yönetim Kurulu faaliyet raporunu okudu. Söz hakkı alarak üyelerin ve dostların eleştirisi ve önerilerinin ardından faaliyet raporu onandı.

Dernek yönetim kurulunun yanı sıra YDG ve Yeni Kadın adına da söz alıp faaliyetlere ilişkin bir sunum yapıldı.

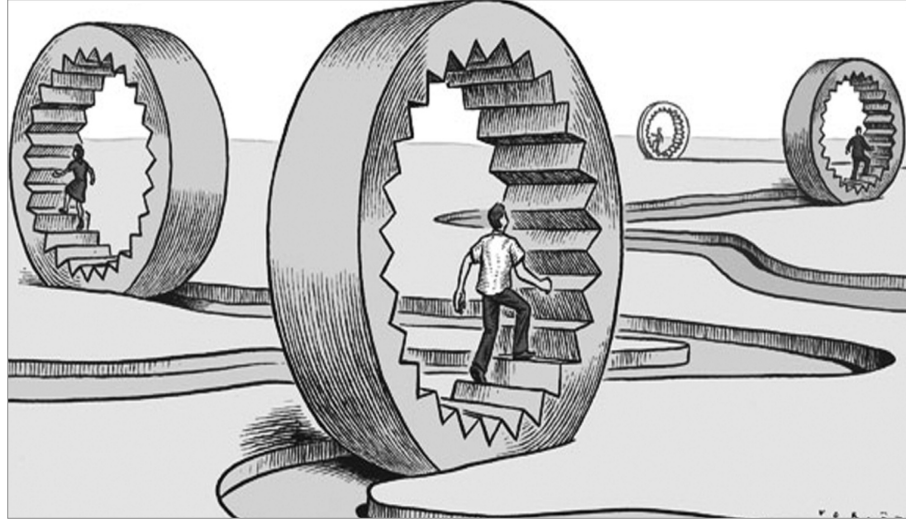
Düşünce ve yaşamda devrimcileşmek üzerine...

Nerede, nasıl yaşanırsa öyle düşünülür. Toprakta ve betonda yaşayanlar aynı şeyi düşünmez. Yer üstünde yaşayıp çalışanlarla yer altında yaşayan ve çalışanlar aynı şeyleri düşünmez. Yaşamın gerçekliğine-yasalarına-akış ve alışkanlıklarına göre düşünülür. Yaşamın nesnel gerçekliği ve niteliği sınıf savaşımında önemli ve ağırlıklı bir yer tutar. Sınıf bilinçli proleterler yaşamlarını örgütleyip, düzenleyip devrim ve partinin gelişim çizgisine göre örgütleyemezlerse sınıf savaşımına layıkıyla ve hakkıyla müdahale edemez.

Devrimci yaşam, sınıf bilinçli proleterlerin mücadelesinde önemli ve ağırlıklı bir yere tutar. **Bir militan nasıl yaşıyor? Bir militanın nasıl düşündüğü kadar nasıl yaşadığı önemli bir yerde durmaktadır.**

Düşüncenin devrimcileşmesi kadar yaşamın da devrimcileşmesi örgüt yaşamında vazgeçilmez değerdedir. Düşüncenin devrimcileşmesi demek, dünyaya nesnel gerçekliğe, şeylere bakış açımızın diyalektiğin temel yasası olan zıtların birliği ve mücadelesine göre olması demektir. **Her şeye zıtların birliği ve mücadelesi yasasına göre bakmak demektir.** Yani çelişme yasasına göre bakmaktır. Bu bakış açısından sapmayacak, uzaklaşıp, kopmayacağız. Her şeyin ikili niteliği, ikili özelliği olduğunu bilerek bakacağız. İnsana, topluma, gerilla savaşına, örgütsel sorunlara, düşmana, görevlere, partiye, kendimize bu bakış açısıyla bakacağız. Tek yanlı, tek taraflı tarzda hiçbir şeye bakmayacağız. Tek taraflı bakış açısıyla olaylara gelişmelere bakarsak yanılı ve hataların kapısını açıp başarısızlığın önünde diz çökmüş oluruz.

Gerçek hakkında bilgilenme yol ve yönteminde ise materyalist bilgi teorisinin yolunu izleyeceğiz. Yani dıştan içe, uzaktan yakına, yüzeyden derine, tek yan, tek taraf ve tek yönden bir çok yöne, bir çok yana ve tarafa doğru algılarımızı artırıp çoğaltarak, toparlayıp, tamamlayarak bilgilenme yoluna gideceğiz. Bilgi sahibi olmasını istediğimiz şeyler hakkında elde edeceğimiz malzemeleri ayrıntılı ve gerçeğe uygun şekilde toplayacağız. Sahte ve gerçek olmayanları atıp gerçek olanları toparlayarak düzenleyip kuracağız. Dıştan içe, aşağıdan yukarıya, yüzeyden derine doğru algılardan kavramaya doğru bir yol izleyeceğiz. Gerçek hakkında elde ettiğimiz bilgilerin doğru olup olmadığını sınamak içinse pratiğe yöneleceğiz. Beklediğimiz, önceden planladığımız, elde etmek istediğimiz sonuçları pratiğin sonucunda elde edersek o zaman elimizde ki bilgiler, plan, proje ve kararlarımız doğru ve gerçek demektir. Yoksa fikirlerimizi, karar ve planlarımızı gözden ge-

Düşüncenin devrimcileşmesi kadar yaşamın da devrimcileşmesi örgüt yaşamında vazgeçilmez değerdedir. Düşüncenin devrimcileşmesi demek, dünyaya nesnel gerçekliğe, şeylere bakış açımızın diyalektiğin temel yasası olan zıtların birliği ve mücadelesine göre olması demektir.

çirip, gerçeğe uygun hale getirmek için değiştireceğiz.

Düşünce ve algılarımızın sürekli ve düzenli olarak devrimcileşmesi demek devrimci teoriden ve gerilla savaşını, partiyi örgütleme pratiğinden kopmamak demektir. Sürekli ve düzenli olarak devrimci teoriyle devrimin bilgisiyyle canlı düzenli bağ kurmak demektir. Devrimin teori ve bilgisiyyle sürekli bir ilişkilendirme içinde olmak, bilimle aramızın iyi olması demektir. Günlük yaşam içinde yeterli ve gerekli zaman ayırıp düzenli, planlı çalışmak, yoğunlaşmak demektir. **“Vakit yok, zaman bulamıyorum, pratik koşuşturma içindeyim, okumaya-yoğunlaşmaya fırsat bulamıyorum!”** gibi gerekçelerin arkasına sığınarak yaşamın örgütlenmesini kendiliğindenciliğin yönsüz ve hedefsiz akışına bırakmamak gerekir. **Bütün düşünce ve çalışmaların merkezine, orta yerine ve içine gerilla savaşını, partinin komitelerini, savaşçılara, militanları örgütlemeyi koymalıyız.** Gerilla savaşını, kitleleri ve partiyi örgütlemeyi esas almayan ona hizmet etmeyen hiçbir çalışma ve yaşam devrimci olamaz.

Eksik, yetersiz, zayıf, düzensiz, derme-çatma bilgilerden yeterli, sistemli bilgilere doğru bir yol izleyerek adımlar atılır. Sürecin başında her militan yetersiz, eksik, tamamlanmamış bilgilerle işe başlar. Bu anlaşılır olağan bir durumdur. Ancak zaman geç-

mesine karşın sürekli aynı düzeyde ve seviyede kalmak kabul edilemez-anlaşılamaz bir durumdur. Aylar-yıllar geçtiği halde aynı seviye ve düzeyde kalınmamalı, sürekli bir şekilde ileriye, geleceğe ve gerçeğe doğru bir yol izlenmelidir. Devrimin bilgisi düzenli ve sistemli bir çalışma ve yorulmak bilmez bir çabayla elde edilir.

Devrimin ve toplumun, gerilla savaşının, örgüt gerçekliğinin bilimsel bilgisine dayanılmadan gerçek örgütlenip değiştirilemez. Devrimci yaşamın her anı hakikatin bilgisine varmak ve bu bilimsel bilgilere dayanarak gerçeğe örgütlü ve sürekli tarzda müdahale etmek için düzenlenmelidir. Bu ciddiyet ve sorumluluk isteyen devrimci görevdir.

Sistemin yarattığı, istediği düzen-siz, dağınık, disiplinsiz, sorumsuz, örgütsüz bir yaşamı mı tercih edeceğiz? Yoksa demokratik halk devriminin, sosyalizmin, komünizmin istediği kolektif, üretken, disiplinli bir yaşamı mı tercih edeceğiz? Sisteme karşıysak sadece düşünce de değil aynı zamanda yaşam ve ilişkilendirme biçimimizle de karşı olmalıyız. Yaşadıklarımız, yaptıklarımız, düzenleyip planladıklarımızla da sisteme karşı olacağız. Alternatif, özgür, demokratik, disiplinli ve üretken bir yaşamı kuracağız. Yarın değil hemen şimdi kurmaya başlayacağız. Yıkarak ve inşa etmek devrimci yaşamın vazgeçilmez görevidir. Bu sürekli. Düşüncede eski ve geri olanı yıkmak, yaşamda eski ve geri olanı sisteme, kapitalizme, gericiğe ait olan her şeyi yıkacağız.

Her işçi, her emekçi için sömürü ve zulümden kurtulmayı amaçlayan alternatif olduğu düşünülen-özlenen-beklenen-yaşanması istenen devrimci yaşamı kuracağız. Bu yaşamı kurmak-sürdürmek için güçlü bir devrimci iddia, gelecek dolu vazgeçilmez bir özlem duygusu gerekir. **Devrimci iddiası ve tutku düzeyinde gelecek özlemi olan, bunu düşünce ve duygu dünyasında bitmez tükenmez bir aşkla sürekli yaşayan ve yaşatmak isteyenler yaşamı devrimcileştirebilir. Geleceği yaratabilir. Özgürlüğü yakınlabilir.**

Mustafa Cangöz'ün ardından...

Mustafa amca, seni ilk kez omzuna elini atmış yiğit evladın Cafer'in de bulunduğu fotoğraftan tanıdım, gördüm. Kocaman gülüyordun, gülüyordunuz; başında kasketin, sırtında yılların acı ağır yükünün çökmüşlüğüyle...

Yıllarca zindan kapılarında koşturup durdun. Hayattan yana hiç gülmedi yüzün ama onur duruşlu evlat babasının onurlu gururuyla hep güldün. Ne 12 Eylül zulmü ne de ardı arkası kesilmeyen zulümler yıpratırsa da yıldıramadı seni. Çünkü sen devrimci mücadelemizin mihenk taşlarından baş eğmeyen, yılmayan, devrim yolunda kararlılıkla yürüyüş eğleyen adını altın harflerle tarihe yazdığımız **Cafer Cangöz'ün** babası idin.

Geride dönülmezliğe göçtüğünü duyduğumuzda hemen koştuk sana. Son yolculuğunda seni yalnız bırakmamak için. Dostların seni yalnız bırakmadı. Gözyaşlarımızı içimize akıtarak; gururla yolcu eyledik seni doğduğun, büyüdüğün, acı çektiğin, güldüğün toprağına Cafer'in yanına. Mustafa amca, şunu da üzülenek belirtmek istiyorum: Genç kuşaklarımızdan pek kimse yoktu. Bunun sebebinin düşünüp, araştırıp cevaplamamız şart!

Güle güle güzel insan. Yıldızlar yoldaşın olsun! **(Bir ÖG okuru)**

Kavgada Ölümsüzleşenler

Emin Uğurlu: Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken 27 Mart 1982'de Almanya'da bir trafik kazasında ölümsüzleşir.

Veysel Yıldız: Bir bankada müstahdem olarak çalışan Yıldız 28 Mart 1982 tarihinde Malatya'da gözaltına alınır ve yoğun işkencelere rağmen ser verip sır vermeyerek 31 Mart 1982'de katledilir.

İstanbul'da seçimlere hazırlık toplantıları

*** 1. Bölge Toplantısı:** Partizan tarafından çağrısı yapılan 1. bölge seçim toplantısı 20 Mart günü Kadıköy KESK binasında gerçekleşti. Anadolu yakası semtlerinden katılımının olduğu toplantıda, ilk olarak Partizan'ın bu yıl genel seçimlerde neden HDP ile birlikte yürüme kararı aldığı masaya yatırıldı.

İlk sözü alan konuşmacı Partizan'ın

tavrının, güncel politik gelişmeler ışığında, sınıf mücadelesinin andaki ihtiyaçları temelinde belirlendiğini, Ortadoğu'daki gelişmeler, Rojava'da yaşanan direniş ve özellikle de Kobanê'de gelişen sürecin politikanın belirlenmesinde önemli bir yerde durduğuna dikkat çekti. Bununla beraber ülkemizde AKP'nin baskı ve şiddetini geriletebilecek

demokratik bir güç olarak HDP'nin öne çıktığı, HDP'nin çeşitli anlayışlardan devrimci, ilerici güçlere kapısını açtığını bu anlamda önemli bir mevzi olarak değerlendirilmesi gerektiğini söyledi. Açılış konuşmasında sonra pek çok kişi söz aldı.

İkinci bölümde Anadolu yakasında yürütülecek seçim çalışmaları somut olarak tartışıldı. **Kartal, Maltepe, San-**

caktepe'de yürütülen seçim çalışmaları aktarıldı. Yürütülen tartışmalar sonucunda, bölgelerde Partizan'ın kendi seçim komisyonlarını kurması, bu komisyonların HDP'nin seçim komisyonlarıyla ilişkilmesi ve bu kapsamda kurulan çeşitli komisyonlarda görev alması üzerinde duruldu. HDP seçim komisyonu içinde özellikle örgütlenme komisyonunun önemli olduğu dile getirildi. Tartışmaların ardından pratik süreci örececek 1. bölge komisyonu oluşturuldu.

*** 2. Bölge Toplantısı:** Okmeydanı'nda bulunan Munzur Çevre Derneği'nde 19 Mart günü gerçekleştirilen toplantı, seçimlerde alınan tavrın nedeğine dair kısa bir konuşma ile başladı ve 2. bölgede nasıl bir çalışma tarzı izleyeceğimiz üzerine tartışmalarla devam etti. Katılımcılardan bazıları söz alarak HDP içerisinde çalışmalara katılmanın önemli ve öğretici olduğuna ve sadece "Kürt ulusal hareketin bir projesi" olarak bakmak gerektiğine dikkat çekti. Ardından da seçim çalışmaları konusunda çeşitli bölgelerde yapılan bazı çalışmalar aktarıldı. Konuşmalarda HDP seçim bürolarında görev ve sorumluluk üstlenmenin ve yine gücümüz oranında bizzat HDP seçim büroları açarak sorumlulukları üstlenmenin bu süreçte bizler açısından bir çalışma tarzı olması ve böylelikle kitle ile iletişim ağımızı geliştirmemiz gerektiği söylendi.

Tartışmaların ardından çeşitli ilçelerden katılımcılarla 2. bölge komisyonu oluşturuldu. Çalışmalar sırasında kadın meclislerinde yer alma, yer alacak gücümüz yok olsa bile bu çalışmaların sıkı takibini yapma konusuna vurgu yapıldı. Ayrıca ajitasyon-propaganda konusunda en önemli aracımız olan gazete, site ve sosyal medya olanaklarının sıkı bir şekilde kullanılması ve yapılan her çalışmanın haberinin yapılması gerektiğinin altı çizildi. Komisyonların çalışma tarzına ek olarak bölgelerin sadece seçim süreçlerine ait bir haberleşme ağı oluşturacakları ve komisyonların raporlama sistemi ile çalışacağı söylendi.

*** 3. Bölge Toplantısı:** Toplantı 21 Mart günü Avcılar'da bulunan Eğitim-Sen 7 No'lu Şube'de gerçekleştirildi. Başakşehir, Avcılar, Bağcılar, Küçükçekmece, Esenyurt, Silivri, Bahçelievler ilçelerinden katılımın olduğu toplantıda ilk olarak HDP ile seçimlere katılma ve HDP'yi destekleme tavrının, ülkedeki güncel politik gelişmelerle bağı üzerine bir tartışma gerçekleştirildi. Boykot ya da seçimlere dahil olma kararlarının tam da bu gelişmelere paralel alınabileceği söylendi.

Çalışmalara yoğunlaşılacak alanların, Partizan faaliyetinin olduğu yerler olması ve buralara güç aktarmak gerektiği belirtildi. Ancak bu sürecin aynı zamanda bir süredir ilişkilerimizin koptuğu ya da bir süre bu saflarda emek veren deneyimli kesimlere ulaşmak ve onlarla yeniden ilişkilenecek için bir fırsat olarak değerlendirilmesine ve bu deneyimleri HDP sürecinde seçim çalışmaları ile bütünleştirmek gerektiğine dikkat çekildi. Bunun için de bir "Genişleme Komisyonu" oluşturulması gerektiği vurgulandı. Ardından 3. Bölge çalışmalarını denetleyecek ve HDP ile çalışmalarını paralel yürütecek bir bölge komisyonu oluşturuldu.

"Mücadelemiz meclisin içinden devam etmeli"

İstanbul: 2015 Genel Seçimleri için tüm partiler aday adaylarını belirledi. Toplumun her kesiminden, farklı din, mezhep ve grupların temsiliyetinin önemli olduğu çok kritik bir seçim süreci içerisindeyiz. Bu gereksinimin aşikâr olduğu dönemde HDP'den aday adayları olan **İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği**'nin kurucusu, 25 yıllık LGBTİ ve insan hakları aktivisti **Ebru Kırancı** (kimlikte İpek Kırancı) ile hem bu kararını hem de ileriye dönük planlarını konuştuk.

Dersim'den sürgün edilerek Zonguldak'a yerleşmiş, oradan da Almanya'ya göçmüş bir ailenin 3 çocuğundan biri olan İpek, genç yaşlarında **Halkın Kurtuluşu** örgütünde aktif siyasete başlamış, daha sonra MLSPB'de silahlı eğitim almış. 83'te askere alınmış. MLSPB'ye "yardım ve yataklık"tan ötürü askeri siyasi mahkeme tarafından 15 gün hapis hane tutulup sorgulandıktan sonra serbest bırakılmış, ardından İHD bünyesinde çalışmış. PKK lideri Abdullah Öcalan'ın tutuklandığı dönemde ise HADEP'e üye olma kararı vermiş. Ebru'ya "**Neden HDP?**" diye sorduk; "**HDP çatısı altında ayrımcılığa maruz kalmadım**" dedi.

"Mecliste ilk işim nefret cinayetlerini gündem yapmak olur"

Meclise girmeyi neden önemseydiğini ve girdiği takdirde neler planladığını konuştuk İpek ile. Cevap olarak "**Meclise girme imkânım olursa ilk işim nefret cinayetlerini sürekli gündemde tutmak ve durdurmak için yasal girişimlerde bulunmak olacak. Yeni kurulan partiler sürekli bize gelip 'LGBTİ'yi tüzüklerimize koymak istiyoruz' dediklerinde onlara anayasanın 10. maddesini hatırlatıyoruz. Bu maddeye 'cinsiyet farkı' yanında 'cinsel yönelim' ve 'cinsiyet kimliği' ibaresinin de eklenmesinin gerekliliğini anlatıyor, manifestomuzu veriyoruz. Hem kadın hem trans kadın cinayetlerinde, katillere müebbet hapis cezası verilmesi ve iyi hal indiriminin ortadan kalkması**

gerektiğini vurguluyoruz. Yaşama, barınma ve çalışma hakkımızı istiyoruz. Bunlar bizim olmazsa olmazlarımızdır. Karadeniz'deki doğa katliamına da duyarlıyız, Dersim katliamını da biliyoruz, Ermeni soykırımını da biliyoruz. Kentsel dönüşümle bizleri yıllardır yerlerimizden sürüyorlar. Bu da zaten riskli olan yaşamlarımızı, daha büyük tehlikelere maruz bırakıyor. Daha çok şiddete maruz kalıyor, daha çok öldürülüyoruz."

"Zaten kalabalık ve politigiz"

Söyleşimizin devamında ise aynı zamanda diğer partilerden aday olan LGBTİ bireyleri ve partilerin LGBTİ'lere dönük politikalarındaki samimiyetlerini konuştuk. Parti ayrımı yapmaksızın aday olan tüm LGBTİ'lerin teşvik edilerek desteklenmesi gerektiğini söyleyen İpek, LGBTİ'lerin başvuru düzeyinin az olmasının da bu "samimiyet" ile açıklanması gerektiğini de ekledi. Özellikle trans birinin meclise girebilmesinin başvurularında patlama yaşatacağını da ekleyen Kırancı, "**Partilerin 'ben topluma ne söylerim' önyargısı ve kaygısı kalkmalı**" dedi. Söyleşinin devamında ise şu sözlerle düşüncelerini açıkladı.

"Tüm partilere sesleniyorum. Tabanuma ne söylerim, LGBTİ'lere görünürlük, temsiliyet verdiğimde ne kaybederim kaygısından kurtulsunlar. Yapılan araştırmalara göre, dünya nüfusunun % 7'si LGBTİ'lerden oluşuyor. Ve bizler ilk önce aileyle olmak üzere, küçük yaşlardan beri sürekli mücadele etme gereksinimiyle büyümüş ve bu güçlü mücadele kültürüyle pişmiş insanlarız. Çoğumuz örgütlü veya örgütsel bağlantılarını koruyor. Bu kitleyi siyasilerin karşısına değil, yanına alması omuz omuza mücadele etmesi gerekir."

O meclise bir 'dönme' girmeli

Mecliste olmanın, mec-

lise girebilmeyi neden bu kadar önemsediklerini sorduk daha sonra. Şöyle yanıtladı İpek sorumuzu:

"LGBTİ bireylerin son dönemde HDP ile destek ve temsiliyet şansı yakalaması umut verici. Ben şahsen bu mücadelenin en fazla şiddete uğrayan, en çok öldürülen ve katillerinin asla cezalandırılmadığı 'T' sini yani transları temsil eden biri olarak mecliste olmayı bu nedenle çok önemsiyorum. Dışarıdan ilk bakışta anlaşılacak ve o ilk bakışla mahkum edilip her türlü barbarlığa maruz kalan bizleriz. Aramızda sokağa bile çıkamayan arkadaşlarımız var. İnsanın fobisini yenmesi ancak ona yaklaşmakla mümkün olabilir, milletini temsil eden vekillerin arasında bir trans vekil olması, önce mecliste bu fobinin yok olmaya başlayıp, peşinden tabana ulaşmasını sağlayacaktır. O meclise bir 'dönme' girmeli ve yüzlerine bizim gerçekimizi tokat gibi patlatmalı. Ben bunu yapmaya adayım. Yıllardır hem Kürt hareketi hem de LGBTİ hareketi içinde mücadele veriyorum. Bugün mücadelemizi mecliste devam ettirmemiz şimdiye dek yaşanmış tüm acıların, haksızlıkların, hukuksuzlukların sonunun başlangıcı olacak."

"Afedersiniz" Ermeniler de aday adayı!

İstanbul: HDP bileşeni Nor Zartonk, Ermeni Kültürü ve Dayanışma Derneği'nde 18 Mart günü yaptığı basın toplantısı ile HDP'den aday adayları olan **Diren Cevahir Şen, Filor Uluk ve Murad Mihçı** için bir basın toplantısı düzenledi. 15 dakika gecikmeli başlayan toplantıda

Nor Zartonk adına konuşan **Sayat Tekir**, "**Yine Ermeni işi bir toplantı yapıyoruz. Biz 55 yıldır Mecliste temsil edilmiyoruz, 15 dakikalık gecikmeyi çok görmeyin**" diyerek açılış konuşmasını Ermenice yaptı.

Nor Zartonk'un 8 yıl önce Hrant Dink'in katledilişinin ardından tam

da bugün açıldığını hatırlatan Tekir, "**Tarihi bir eşikteyiz. Tarihte ilk defa barajı aşacak durumdayız. AKP'yi geriletecek ve bu seçimi kaybettirecek durumdayız**" diyen Tekir, "**Afedersiniz biz Ermeniler olarak sizi başkan yaptırmayacağız Cumhurbaşkanını**" dedi. Tekir daha sonra adayların kısaca özgeçmişleri hakkında bilgi verdi.

“Kobanê savaşı, aynı zamanda kendi savaşımızdır”

Kobanê: Kobanê'nin çetelerden temizlenmesinin hemen ardından, Kobanê'de savaşan Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) savaşçılarıyla bir söyleşi gerçekleştirmiştik. Söyleşide, Ortadoğu topraklarında YPG ve YPJ şahsında çeşitli milliyetlerden halkın yürüttüğü savaşın, kendi savaşları olduğunu ve bu tutumun da partilerinin stratejik yönelimi olduğunu söyleyen savaşçılarla, Kobanê'nin son durumu ve emperyalistlerin DAİŞ ile kurduğu organik bağları konuştuk.

Özgür Gelecek: Kobanê sizin için en anlamlı geliyor? Burada ki varlığını nasıl tanımlıyorsunuz?

Bawer: Partimizin; Kürt halkına yönelik saldırı politikalarını, Ortadoğu'daki gelişmeleri, bu yakıcı sorunları derinden hissettiğinin bir göstergesidir bizim burada olmamız. Biz bugün savaşın birebir içerisindeyiz; cep helerdeyiz, mevzilerdeyiz, savaşın olduğu her alanda varız.

Partimizin Kürt halkına yönelik sorumlulukları temelinde başlatmış olduğu yönelimini bugün Kobanê'de sürdürüyoruz. Partimiz, 2008 yılından bu yana ulusal sorun ekseninde, eksikliklerinin giderilmesi ve şovenizmin kırılmasına yönelik ortaya koyduğu yönelim kapsamında, Kürt halkına yönelik her saldırıya tepki gösterme, özne olma tavrını önüne koydu. Halkımızı ilgilendiren tüm sorunlar esasında partimizin sorunudur.

Seçimlerde ulusal hareketin göstermiş olduğu adayların desteklenmesi tavrı, örneği, politik sürecin ihtiyacı olmakla beraber, içimizdeki şovenizm ile savaşmanın da bir yönünü oluşturmaktadır.

Kobanê için de, Lice'de yaşanan katliama karşı da TİKKO hesap sorucu duruşunu ortaya koymuştur. Bu politikanın, yönelimin bir parçası olarak bizler bugün Kobanê'deyiz. Bu yakıcı sorunun da her yerinde olacağımızı belirtelim. Bu anlamda, Kobanê savaşının kendi savaşımız olduğunu söylüyoruz. Partimizin bu doğrultusunda ben de buraya bir savaşçı olarak geldim.

Yoldaşlarımıza çağrımızdır! Rojava'daki devrime ve partimizin belirlemiş olduğu yönelime güç katmalıyız.

Sınıfsal olarak değerlendirdiğimiz zaman emperyalizme karşı direnme noktaları, emperyalizm var olduğu sürece ortaya çıkmıştır. Örneğin tarihte bunlardan biri Stalingrad'tır, İspanya'da 5. ordunun kurulması örneğidir enternasyonalist anlamda. Bugün sözünü ettiğim direnme noktalarından bir tanesini de Kobanê direnme savaşı oluşturdu. Kobanê, tüm dünya halkları nezdinde DAİŞ'e karşı koyuşu, duruşu ile bu onurlu bir direniş odağı haline geldi.

Kobanê'ye dönük işgalin en sıcak günlerinde buraya ayak bastık. Ve bu

süreçte birçok gözlem ve deneyim elde ettik. Burada savaşın genelde ihtiyacına göre kendimizi konumlandırdık. Özellikle mevzilerde ihtiyaç vardı. Kendi ayarlamamızı ona göre yaptık ve mevzilere geçtik.

- Emperyalistlerle DAİŞ arasında nasıl bir ilişki var, ne yapılmak isteniyor?

- DAİŞ aslında emperyalizmin Ortadoğu'da görünen yüzü olmuştur. Emperyalistlerin Ortadoğu politikasını, DAİŞ üzerinden yürütme, politikalarına DAİŞ ile yön verme çabasında olduklarını görüyoruz. Özellikle Irak ve Suriye'deki dengeleri dağıtıp tekrar kendi politik açıları bakımından birleştirmek için kullandı/kullanıyor.

Ortadoğu'da yürütülen daha önceki savaşlardan, Amerika'nın Irak'ı işgali bu çarktan bağımsız değil. Tabii bunu artık kendisi değil kurduğu, kurulmasına öncülük ettiği ya da önünü açtığı, destek verdiği örgütler aracılığıyla yapıyor. Emperyalizmin kendisinin yeniden tesisi için DAİŞ gibi bir vahşetin ortalığa kan ve korku yayması ve bunu birinin toparlaması gerekiyordu. Yani ABD kurtarıcı olarak “Bizim uçaklarımız vuruyor ve IŞİD geriye çekiliyor” imajını yarattı.

Tabii tüm bunların AB ve ABD açısından daha farklı “kazanımları” olduğu da açık. Fransa'da Charlie Hebdo katliamının ardından yaşananlarda olduğu gibi emperyalistler DAİŞ'e

uçakların devreye girmesi lazım” diyecektir.

DAİŞ'in bir bütün olarak yok edilmesi için emperyalistler açısından söz konusu örgüte ihtiyacın bitmesi gerekir ancak bunun sonucunda yeni bir örgüt öne çıkabilir ya kurulabilir. DAİŞ'in ABD'den ve TC'den bağımsız olduğunu düşünemeyiz.

- DAİŞ bölgede nasıl bir politika izliyor? Hangi toplumsal kesimlere dayanıyor?

- Şöyle başlamak lazım aslında; Kobanê 150 gündür direnen bir şehir değil aslında. Yıllardır direnen bir şehir. En başta ÖSO'ya karşı, sonrasında El Nusra'ya karşı bir direniş sergiledi. En sonunda ise DAİŞ'e karşı oldu. Bu anlamda da yarın Kobanê'ye DAİŞ'in yeniden bir tehdidinin olmadığını düşünmek yanlış olur.

Sorunuza gelirse, Mart 2011'de Suriye'de halkın öfkesi ile başlayan süreçte, Suriye hükümeti etkisiz kaldı. Ondan sonraki süreçte özellikle emperyalizm buraya birçok örgüt yığıldı. Hatta irili ufaklı, Körfez ve emperyalist devletlerin desteklediği yüzlerce örgüt ortaya çıktı.

Birçok cihatçı örgüt de Suriye'ye yerleşti. Bu örgütler Sünni Arap halkının Esad'a yönelik öfkesine yaslanmaya çalıştı. Daha öncesinde de Esad'ın baskısı bu kesimlere yönelikti. Özellikle de Sünni Arap kesimi üzerine çok baskısı vardı. DAİŞ, Suriye'de esas

olarak bu toplumsal kesimlere dayanma stratejisi izledi. DAİŞ buna paralel askeri bir plana göre hareket etti. Önüne hedefler koydu ve Musul'u ele geçirdi. Tabii daha öncesinde Felluce'yi almıştı. Stratejik bölgelerden doğru gelerek bir savunma hattı kurarak, Şiilerin olduğu bölgeleri çevreleyerek birçok yeri aldı. Savaşı Kürt bölgelerinin kenarlarına yığarak, ele geçirdiği büyük şehirlerden uzak tutmaya çalıştı. Taktiksel olarak sürdürdüğü bu durumu bir anda değiştirdi. Kobanê'ye doğru bir değişim oldu.

Kobanê, DAİŞ için stratejik bir yer ifade etmiyor askeri anlamda baktığımızda. Stratejik anlamda da Türkiye ile ilişkilerini, lojistik, savaşçı vb. ihtiyaçlarını zaten Tel Abyad ve Cerablus üzerinden çok rahat yapıyordu. Kobanê'nin batısına düşen Ezaz ve Cerablus kentlerinin Türkiye üzerinden iletişimi vardı. Askeri anlamda buralardan Türkiye'nin desteğini sağlayabiliyordu. Kobanê, TC devleti tarafından bir sıkıntı haline gelene kadar bir sorun yaşanmıyordu. DAİŞ için Kobanê/Rojava, inşa ettiği yaşama karşılık bir alternatif olarak yükselmeye başladıkça bir tehdit haline geldi. Tıpkı TC'de olduğu gibi. TC'nin Kürt ulusunun kazanımlarına yönelik politikaları, yaklaşımları ve müdahalelerinin de etkisiyle askeri gücünün büyük bir bölümünü buraya yığıldı. Askeri anlamda tam olarak bilmesek de YPG'nin açıkladığı rakamlara göre 7 binden fazla ölüsünün olduğunu biliyoruz.

- Emperyalistler Rojava Kürdistanı için ne planlıyor? Kentin mevcut durumu nedir?

- Emperyalistler doğası gereği buradaki petrol kuyularını hesaplıyor. Mesela Rojava'da 4 bin petrol kuyusu var. Bunları hesaplıyordur ama bunlardan çok onu esas ilgilendiren şey, var olan PYD'nin savunduğu özerk yönetim biçimidir. Birçok ulus ya da milliyet, inançların bu yönetimde kendi ifade etmesi durumu var. Ortadoğu'nun genel tablosunu dikkate aldığımızda; anti-demokratik birçok uygulama, azınlık milliyetlere yönelik katliamlar örneğin Ezidilerin katledilmesi gibi, Şii ve Sünni iktidarların birbirleri üzerinde hakimiyet kurma mücadelelerinde halka yaptıkları zulümlerden söz etmek mümkün.

Bu bağlamda PYD'nin inşa ettiği demokratik özerk yönetim Ortadoğu gerçeğinde emperyalistler için ciddi bir sorun olarak görülmektedir.

Bugün kentte çok az sağlam yapı kalmış durumda. Bu haliyle kentte en fazla on bin kişi yaşayabilir. Ama normalde yüz bin kişi yaşıyormuş burada. Tabii köylerle birlikte nüfus daha fazla. Cesetlerin temizlenmesi veya binaların onarılması çok ciddi maliyet gerektiriyor. Kentin tekrar yapılandırılması uzun vakit alacakmış gibi gözüküyor.

yönelik halkların öfkesinden kendi çıkarları için faydalanmak istiyorlar. Müslümanlara yönelik nefreti besleyerek, örneğin ABD'de yakınlaşan seçimlerden Obama kazanç sağlama çalışıyor.

ABD'nin, koalisyonun DAİŞ'e karşı “konumlanışının” nedenlerini bunlar oluşturuyor. Aynı zamanda ilişkileri devam ediyor. Zaten DAİŞ, merkezi bir karargâh tarafından, üstten yönetilen bir örgüt. Tabanı ise gericilikle örgütlenen bir taban. Tabii bilinç düzeyini tam olarak bilemeyiz ama bunun bir şekilde dizayn edildiği ve DAİŞ'in askeri bir stratejiye göre hareket ettiği de açık. ABD emperyalizmi içinde geçerli, yarın bir şeyleri değiştirmeye çalıştığı zaman “IŞİD saldırısı var ve

Kobanê için de, Lice'de yaşanan katliama karşı da TİKKO hesap sorucu duruşunu ortaya koymuştur. Bu politikanın, yönelimin bir parçası olarak bizler bugün Kobanê'deyiz.

Bu yakıcı sorunun da her yerinde olacağımızı belirtelim. Bu anlamda, Kobanê savaşının kendi savaşımız olduğunu söylüyoruz.

Tokat'ta HES'e karşı yapılan eyleme saldırı!

H. Merkezi: Tokat'ın Zile ilçesinde 15 Mart günü binlerce kişi ilçede yapılması planlanan HES'e karşı eylem gerçekleştirdi; kolluk kuvvetleri kitleye biber gazıyla saldırdı.

Çekerek Irmağı üzerine özel bir firma tarafından yapılması planlanan HES'e karşı çıkan köylülere destek için çevre köy ve ilçelerden gelen kitle Yapalak köyü girişinde toplandı; köylüler "Bu vadide satılık su yok" pankartı açarak "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganı attılar. Köye 10 km uzaklıktaki firmaya doğru yürüyüşe geçen köylüler Zile- Çekerek yolunda jandarma engeli ile karşılaştılar. Yolu kapatan köylüler jandarma

egeline karşı tarlaların içerisinde yürüyüşlerine devam ettiler. Şantiyeye 500 metre kala tekrar yolları kesen jandarma bu kez biber gazı ile saldırdı ve barikat kurdu.

Jandarma şantiye önünde bekleyen köylülere gaz bombasıyla bir kez daha saldırdı. Bu saldırıda bir kişi biber gazı kapsülüyle kafasından yaralandı. Saldırının ardından gözaltına alınanlar oldu. Kitlenin gözaltılara tepki göstermesi sonucu gözaltılar serbest bırakıldı. Yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı eylemde, şantiyede yangın çıktı. Şantiyede bulunan makineler de kırıldı. Köylüler direnişin devam edeceğini söyleyerek eylemlerini sonlandırdılar.

İzmir'de Newroz çalışmalarımızdan...

İzmir YDG olarak divan toplantısında aldığımız kararlar doğrultusunda Newroz çalışmalarımızı faaliyetimizin olduğu alanlarda yoğunlaştırdık. Konak Merkez, Menemen, Narlıdere, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde Newroz çalışmalarımızı bir haftayı aşkın süre boyunca komisyonlar usulü yürüttük.

Merkezi çalışmalar

Alan olarak aldığımız geniş YDG toplantısında, bulunduğumuz alanlarda komisyonlarımızda çalışmalarımızı yürütme kararı alarak merkezi çalışmaya da yüklenme kararı aldık. Ardından Newroz afişlerimizi Çankaya, Konak bölgesine yaparak çalışmalarımızı başlattık. Konak Merkez'de Partizan-YDG ortak imzalı bildirilerimiz ve yayınlarımız ile açtığımız stantlarda Newroz'a çağrı yaptık.

Dokuz Eylül Üniversitesi

Dokuz Eylül Üniversitesi YDG Komisyonu olarak okulumuzda afiş çalışmalarını ile okulumuz öğrencilerine çağrı yaparak çalışmalarımıza başladık. Açtığımız stantlar ile yayınlarımız ile de çalışmalarımızı besledik. 18 Mart Çarşamba günü DÖDER'in düzenlediği Newroz etkinliğine katılım göstererek sonraki günlerde ise okulumuzda Newroz afiş çalışmalarını yür-

rüterek faaliyetimize devam ettik.

Narlıdere

Narlıdere ise 2. İnönü mahallesinde gerçekleşecek Newroz kutlaması öncesi afiş çalışması ve gazete dağıtımını örgütledik. Mahalle halkınca ilgi ile karşılanan çalışmalarımız, Newroz alanına Partizan-YDG ortak imzalı "NewrozPiroz Be!" pankartını asarak, alanda okuduğumuz Newroz mesajıyla son buldu.

Menemen

Faaliyet alanlarımızdan biri olan Menemen'de Asarlık'ta gerçekleşecek Newroz kutlamasına çağrı ve kampanya sürecini Menemen'den örnek için afiş çalışmalarına başladık. Yapılan ilk afiş çalışmalarımızda, afişlerimizin polisler ve sivil faşistler tarafından yırtılmasına karşılık bir daha afiş çalışmasına çıktık. Menemen merkezde birçok noktaya yaptığımız afiş çalışmaları halk tarafından ilgiyle karşılandı.

Polisin örgütümüze ve Newroz'a düşmanlığı 20 Mart Cuma günü bir kez daha gözler önüne serildi. Polis, Metro çıkışındaki köprü altında afiş çalışması yapan 4 YDG'liyi işkence ile gözaltına aldı. Afiş yaparken YDG'lilerin yanına yaklaşan sivil polis ekip-

leri, buraya afiş yapıştırmamın yasak olduğunu belirterek, "çabuk indirin o afişleri" demelerine karşılık YDG'li-ler, "bütün siyasi partiler seçimler için yapmıştır biz de yapacağız" diyerek tavır almış ve afişini indirmeyeceklerini söylediler.

GBT kontrolü yapıldığı sırada başka ekip araçları da alana gelerek "sizi karakola götürüp ceza yazacağız" dediler. Bu karşılık YDG'li-ler karakola gelmeyeceklerini, "ceza yazacaksanız burada yazın" diyerek cevap verdiler. Polisin saldırmasıyla kol kola giren YDG'li-ler sivil polisler tarafından darp edilerek işkence ile gözaltına alındı, ayrı ayrı gözaltı araçlarına konularak hastaneye, ardından da Menemen Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüler. Yolda küfür, hakaret ve darba maruz kalan YDG'li-ler emniyetten içeri alınırken slogan atıkları için darp edilerek içeri koyulmuştur. Uzun üst aramaları ve para cezası kesilerek YDG'li-ler serbest bırakıldı. Çalışmalarımız tüm baskılara rağmen devam etti, Asarlık'ta 21 Mart'ta gerçekleştirilecek Newroz öncesi mahallede gazete dağıtımını yaptıktan sonra Newroz alanına Partizan-YDG ortak imzalı pankart asıldı. Etkinliğe katılarak Newroz etkinliğine yolladığımız mesaj okundu. (İzmir YDG)

521. Hafta

Hasan Ocak'ın akıbeti soruldu

İstanbul: Galatasaray Lisesi Meydanı'nda 21 Mart günü buluşan Cumartesi Anneleri eylemlerinin 521. haftasında, 20 yıl önce gözaltında kaybedilen Hasan Ocak'ın akıbetini sordu. Eyleme Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan da katıldı.

Eylemde, Hasan Ocak'ın annesi **Hatice Ocak**, "Ben oğlumun istiyorum" diye seslenirken ağabeyleri ve kardeşleri ise başlatmış oldukları bu mücadeleyi sonuna kadar götüreceklerini, karanlıkları aydınlığa çıkaracaklarını dile getirdiler. Haftanın açıklamasını okuyan Cumartesi Annelerinden **Ümit Tekay Dişli** de "Hasan Ocak davasında 20 yıldır süren cezasızlık son bulmalıdır" dedi.

157. Hafta

"Hasta tutsaklar serbest bırakılsın"

H. Merkezi: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, F oturması eyleminin 157. sini 21 Mart günü gerçekleştirdi. Haftanın açıklamasını yapan İHD Cezaevi Komisyonu Üyesi Cemil Yıldız, 14 yıldır tutsak olan Abdülhakim Eşiyok'un sağlık durumunu aktardı.

2001 ve 2010 yılları arasında birçok kez hapisane reviri ve hastanelerin nöroloji bölümüne sevk edilen Eşiyok'un ancak 2010 yılında tesadüfen bir doktorun ilgili davranması sonucu başında şarapnel parçası olduğunun ortaya çıktığını ve hastalığının tanımlandığını belirtti. Yıldız, Eşiyok'un ameliyat isteğinin karşılanmamasına dikkat çekerek şunları ifade etti: "Mahpusların tabut içerisinde değil, huzur içerisinde özgür bir ortamda tedavilerinin sağlanması yolunu açın. Hapishanelerde yaşamak, tedavi olmak şans işi olmaktan çıkmalıdır. Bunlar mahpusların temel haklarıdır."

"1 Mayıs'ta Taksim alanındayız"

İstanbul: DİSK, 18 Mart günü Şişli'deki Genel Merkezi'nde, 1 Mayıs'ta Taksim alanının yasaklanmasına ilişkin basın toplantısı düzenledi. Açıklamayı DİSK Genel Başkanı **Kani Beko** yaptı.

Beko, Türkiye işçi sınıfının talebinin her zaman olduğu gibi bu sene de 1 Mayıs'ı Taksim meydanında kutlamak ol-

duğunu vurgulayarak sözlerine başladı.

Beko, bu ülkenin iç güvenlik reformuna değil işçi sağlığı ve iş güvenliği reformuna ihtiyacı olduğunu belirterek şunları söyledi: "Gerekli önlemler alınmasaydı, önerilerimiz dinlenseydi, Soma'da, Ermenek'te, Torunlar'da ve binlerce iş cinayetinde hayatını yitiren

15 bin işçimiz bugün toprak altında değil aramızda olacaktı."

Beko, 1 Mayıs gününe kadar gerekli görüşmeleri yapacaklarını söyleyerek konuşmasını sonlandırdı. Toplantıya katılan Şişli belediye işçileri, açıklamanın ardından "Yaşasın 1 Mayıs Taksim alanındayız" ve "1 Mayıs'ta Taksim alanındayız" sloganlarıyla yasağı protesto etti.

Şengal'den Kobanê'ye Newroz ateşi!

İzmir

22 Mart günü "Şengal'den Kobanê'ye yanan Newroz ateşi Ortadoğu'yu özgürleştiriyor" şiarıyla İzmir'de yüz bini aşkın kişi biraraya geldi. HDP'nin çağrısıyla kitle Gündoğdu Meydanı'nda Amed Büyükşehir Belediyesi Eş Başkanı **Gültan Kışanak**'ın katıldığı çok kitlesel bir Newroz gerçekleşti. Cumhuriyet Meydanı'nda buluşan kitle içerisinde Partizan, YDK ve YDG de yer aldı ve sloganlarla Newroz alanına doğru yürüyüşe geçti.

Saygı duruşunun ardından Newroz Tertip Komitesi adına **Hacay Yılmaz** ve Amed Büyükşehir Belediyesi Eş Başkanı **Gültan Kışanak** birer konuşma yaptı. HDP İzmir İl Eş Başkanı **Cavit Uğur** ise seçimler için çağrı yaptı.

* **Dokuz Eylül Üniversitesi:** 19 Mart günü Tınaztepe Yerleşkesi'nde, Özgür Öğrenci Derneği (DÖDER)'in çağrıcısı ve örgütleyicisi olduğu Newroz etkinliği düzenlendi. Spor Salonu önünde toplanan devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler Kobanê şehitlerine atfedilen etkinliğe saygı duruşu ile başladı. Kobanê şehidi **Dilgeş Erdal**'ın babası **Cevdet Arga** da konuşma yaptı. Etkinlik halaylar ve Newroz ateşinin kadınlar tarafından ateşlenmesiyle sona erdi.

* **Menemen:** Asarlık'ta Newroz alanında program, devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı, ardından halayların çekilmesiyle birlikte, etkinlik konuşmalarla devam etti. HDK/HDP'den birçok yöneticinin, şehit annelerinin katılım gösterdiği Newroz etkinliğine **Partizan** ve **YDG** de katılım gösterdi. Kutlamada Menemen HDP İlçe Eş Başkanı **Mustafa Aydın** bir konuşma yaptı daha sonra ise **Partizan** ve **YDG**'nin ortak mesajı okundu. Newroz ateşi yakılarak etrafında halaylar çekildi.

Bursa

* HDP, Partizan ve EMEP tarafından oluşturulan Tertip Komitesi'nin örgütlediği Newroz kutlaması için 14 Mart günü çeşitli ilçe ve mahallelerde Newroz ateşi yakıldı. 22 Mart günü Gökdere Meydanı'nda ise miting gerçekleştirildi. Binlerce kişinin katılımıyla Bursa'nın katılımı en yoğun Newroz'u gerçekleştirdi. Saygı duruşuyla başlayan program

kapsamında Tertip Komitesi, HDP Eş başkanları ve HDP milletvekili **Adil Zozani** birer konuşma gerçekleştirdi. Ardından Newroz ateşi yakıldı.

* **Gemlik:** 21 Mart Cumartesi günü Çakaldere'de kitle Newroz alanında kitle toplanmaya başlarken Partizan da alana pankartını astı. Program saygı duruşuyla başladı ve Newroz ateşi yakıldı. Ardından konuşmalar gerçekleştirildi. Program müzik gruplarının sahne almasıyla devam etti. Müzik dinletisinden sonra Newroz'un önemine dair Partizan adına kısa bir konuşma yapıldı.

Mersin

Tırmıl'da Sanayi Sitemleri'nin yanında bulunan boş alanda gerçekleştirilen ve on binlerin katıldığı Newroz'a Çay, Çilek, Özgürlük Mahalleri ve

Akdeniz Toroslar Yenişehir Erdemli Mezitli ilçelerinden gelenler alana iki koldan giriş yaparken, alanı hınca hınç dolduran kitle PKK Lideri Öcalan'ın özgürlüğünü talep eden dövizler taşıdı.

Partizan ve **YDG**'nin de bulunduğu çok sayıda demokratik kitle örgütü temsilcisi ve üyesinin katıldığı Newroz kutlamaları, saygı duruşu ile başladı. HDP Mersin Milletvekili **Ertuğrul Kürkçü**, HDP PM üyeleri **Fatma Kurtalan** ve **Saruhan Oluç**'un konuşması ile devam eden olan Newroz, sanatçıların sahne alması ile sona erdi.

Ankara

Toros Sokak'ta biraraya gelen binler, Newroz kutlamasının yapılacağı Kolej Meydanı'na doğru, sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Kolej Meydanı'na varan binler yöresel kıyafetleri ile katıldığı mitinge arama noktalarından geçtikten sonra alındı. Çalınan müzikler eşliğinde coşkulu bir şekilde halayların çekildiği alanda ilerleyen saatlerde HDP Grup Başkanvekili **İdris Baluken** konuşma yaptı. Öte yandan, Newroz'a katılmak için alana gelen **İdris Köçer** isimli bir kişi ırkçı bir grubun saldırısına maruz kaldı. Köçer, uğradığı saldırı sonucu yüzünden yaralandı.

Çanakkale

Aralarında YDG'lilerin de bulunduğu kitle semt pazarı otoparkı yanındaki alanda toplanarak Newroz ateşi yaktı. Newroz HDP Wan milletvekili **Nazmi Gür** ve HDP Çanakkale aday adaylarının konuşmaları ile devam etti. Ardından **Halit Bilgiç**'in Kürtçe, Türkçe Zazaca ve Arapça okuduğu türküler ile halaylar çekildi. Newroz boyunca alanda dergi ve gazete dağıtımı gerçekleştirildi.

Avrupa'da Newroz ateşi! İsviçre

* **Basel:** Claramatte'de toplanan kitle meşaleler yakarak yürüyüşe başladı. Yürüyüşe İTİF ve Partizan da katıldı. Kurumlar adına yapılan konuşmaların ardından alanda Newroz ateşi yakıldı ve demokrasi şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirildi.

* **Lozan:** Demokratik Kürt Merkezi ve İTİF'in de içinde yer aldığı HDP Lozan bileşenlerin çağrısıyla Newroz coşkulu kutlandı. Kitle önce Montbelon Parkı'nda toplanarak "**Barbarlığa karşı Newroz Piroz Be**" pankartı ve meşalelerle miting alanına kadar yürüyüş yaptı. Kitlenin Riponne Meydanı'nda toplanmasıyla Newroz ateşi yakıldı ve kutlama devrim ve demokrasi şehitleri adına saygı duruşundan sonra halaylarla

devam etti.

* **Zürih:** Helvetiaplatz'da Güç Birliği'nin "**Newroz Piroz Be**" ve "**Kobanê şehitleri ölümsüzdür**" sloganlı pankartları arkasında toplanan kitle meşalelerle yürüdü. İTİF'in de içinde yer aldığı **İsviçre Demokratik Güç Birliği** çağrısı üzerine toplanan kitlenin meşaleli yürüyüşünde TKP/ML pankartı da açıldı. Yürüyüş sonrası miting alanında toplanan kitle, saygı duruşunun ardından konuşmalar yapıldı. Son olarak yakılan ateş etrafında halaylar çekildikten sonra Heskê katliamından kaynaklı kutlamalar yarıda bırakıldı.

İngiltere

* **Londra:** Başkentte **Britanya Demokratik Güç Birliği** organizasyonu ile Newroz yürüyüşü düzenlendi. Yürüyüşe **ATİK** ve **Partizan** da katıldı. Wood Green'de bulunan Haringey Civic Centre önünde saygı duruşundan yapıldı ve ortak basın bildirisi okundu. Açıklamanın ardından kitle caddeyi kapatılarak sloganlarla yürüyüşe geçti. Wood Green alışveriş merkezi önünde stant açan bir grup İslamcının provokasyonu büyümeden engellendi.

* **Nürnberg:** 20 Mart'ta Plarer Meydanı'nda toplanan kitle Newroz yürüyüşü yaptı. Plarer Meydanı'ndan yürüyerek Villa Leon bahçesindeki Newroz kutlamasına katılan kitlenin alana ulaşmasıyla sayıları bini aşan kitle, saygı duruşunun ardından Newroz'u halaylar çekerek, ateşler yakarak coşkulu şekilde kutladı. **Partizan**, **ATİK**, **Yeni Kadın**'ın da aralarında olduğu Türkiyeli ve Kürdistanlı örgütlerin yer aldığı kutlamada Kobanê direnişine ve Rojava modeline vurguların yapıldığı konuşmalar gerçekleşti.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Kürt halkına özgür yarınları muştulayan gündür

NEWROZ

H. Merkezi: Bahardır Newroz, çocukların sokakları oyun çığlıklarıyla dolduracağı habercisidir. 21 Mart'ta Mazlum Doğan'ın yaktığı ateşle harlanan özelde çocuklara ve Kürt halkına özgür yarınları muştulayan gündür Newroz. İşte il il bahar, umut, şenlik ve Newroz haberleri.

Amed

21 Mart günü, Amed'de yağışlı ve soğuk havaya rağmen Newroz kutlamaları gerçekleştirildi. Amed, Maraş, Dersim ve Elbistan'dan gelen Partizan kitleleri de mitingde yerini aldı. Artvin, Niğde, Isparta ve Osmaniye gibi Türkiye'nin değişik kentlerinden HDP il örgütleri alanın dört bir yanında pankartlar açtı. Artvin'den gelen bir grubun Lazca "Hozai, hakborat, akwat em wêrane" yazılı pankartı açtığı görüldü.

Saygı duruşunun ardından ilk olarak Tertip Komitesi adına DBP İl Eş Başkanı Ali Şimşek, açılış konuşmasını yaptı. Dünyanın dört bir tarafından gelen Newroz mesajlarıyla Newroz kutlanırken, Şengal Êzidî Halk Meclisi'nden gelen mesajı ise halk, alkış ve "Biji berxwada Şengale" sloganlarıyla karşıladı. Amed Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanları Gültan Kışanak ve Fırat Anlı'nın Kürtçe yaptıkları konuşmaların ardından sanatçı Rodi sahne aldı. Sonrasında ise PKK lideri Abdullah Öcalan'ın Newroz mesajı okundu.

İstanbul

* Newroz 22 Mart günü "Şengal ve Kobanê'de yanan Newroz ateşi Ortadoğu'yu özgürleştiriyor" sloganıyla Zeytinburnu Kazlıçeşme

Meydanı'nda kutlandı. Yüzbinlerin katıldığı Newroz'da Yeni Demokrat Gençlik, Yeni Demokrat Kadın ve Partizan da yerini aldı. Alanda kurulan platformun bir tarafına İbrahim Kaypakkaya, Deniz Gezmiş, Mazlum Doğan, Mahir Çayan'ın posterleri asılırken diğer tarafına da Abdullah Öcalan, Kemal Pir ve Zilan'ın posterleri asıldı.

Abdi İpekçi Spor salonu önünden yürüyüş yaparak alana giren Partizan kortejinde "Kawa'dan Kobanê'ye isyan, serhildan, zafer" yazılı pankart açıldı. Arama noktasında Partizan korteji ile polis arasında kısa süreli gerginlik yaşandı. Alana TKP/ML-TİKKO militanları, "Kobanê'de düşene dövüşene bin selam" yazılı pankartı ve ellerinde parti/ordu bayrağıyla giriş yaparak Kobanê zaferini Newroz coşkusıyla selamladı.

Newroz Tertip Komitesi adına Erkan Karabay, İstanbul HDP İl Eş başkanları Ayşe Erdem ve Cesim Soylu bir konuşma gerçekleştirdi. Sonrasında ezgiler ve halaylarla devam eden kutlamada HDP Eşgenel Başkanı Selahattin Demirtaş konuşma yaptı.

* 1 Mayıs Mahallesi: 1 Mayıs Mahallesi Tepe Durağı'nda toplanan

halk, Pazar Sokağı'na (Newroz alanına) doğru sloganlar atarak yürüdü. Alanda toplanan halk hep birlikte halaylar çekti. Alana TKP/ML TİKKO flamasıyla giriş yapan militanlar Newroz kutlamasını selamlayarak TKP/ML Kobane Komitesi'nin Newroz mesajını kitleye hitaben okudu. "Mazlum'un ateşi, İbrahim'in direnişi yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor" açıklamasıyla eylemi sloganlarla sonlandıran militanlar kitle tarafında coşkuyla karşılandı. TKP/ML TİKKO imzalı flamanın asılmasıyla eylem alanında militanlar ayrılırken Newroz kutlaması Grup İsyân Ateşi'nin ezgileriyle son buldu.

* Sarıgazi: Newroz 20 Mart günü, Sarıgazi festival alanında ateşler yakılarak kutlandı. Saygı duruşuyla başlayan Newroz kutlamaları halaylar, konuşmalar ve zılgıtlar eşliğinde devam etti. Etkinliğe YDG, YDK ve Partizan da flamalarıyla katılım sağladı. Geç saatlere kadar süren Newroz şenliği yine halay ve zılgıtlarla sona erdi.

Dersim

* Amed etkinliğine katılım için alanlarda erken kutlanan Newroz mitingi, Dersim'de 19 Mart günü gerçekleştirildi. Dersim Halk Meclisi çatısı altında organize edi-

len etkinlik için kitle Sanat Sokağı'nda biraraya geldi. Davul zurna eşliğinde halaylar çekildi. Etkinliğe Partizan ve YDG'nin de kitlesel bir şekilde katıldı.

Kobanê'de şehit düşen savaşçılar ve devrim şehitleri için saygı duruşunun ardından açılış konuşması ile etkinlik başladı. Kurum temsilcilerinin yaptığı konuşmaların ardından belediyeye eşbaşkanları Nurhayat Altun ile Mehmet Ali Bul ve Ertuğrul Kürkçü Newroz ateşini yaktı. Mehmet Ekici ve yerel sanatçıların sahne aldığı kutlamada geç saatlere kadar halaylar çekildi.

* Pertek: 18 Mart günü Pertek'te gerçekleştirilen Newroz öncesi YDG'liler MYO içerisinde ve ilçe gençliğinin yoğun olduğu birçok alanda bildiri ve dergi dağıtımını yaptı. MYO öğrencilerinin kaldığı yurdun önünde Newroz ateşi yakılarak etkinliğe start verildi. Newroz etkinliğine MYO öğrencileri ve halk gençliği tarafından yoğun ilgi gösterildi.

Erzincan

Cumhuriyet Mahallesi Eski Cuma Pazarı Meydanı'nda Partizan, HDP, DHF, YDG ve ESP gibi kurumların katıldığı Newroz bir mitingle kutlandı. Mitingde HDP Amed Milletvekili Nursel Aydoğan bir konuşma yaptı. Partizan okurlarının da bulunduğu kutlama Şenol Akdağ'ın ezgileri ve halaylarla son buldu.

